

Kirjoituksia Metsäpirtistä vuonna 1923

Tähän julkaisuun on koottu Metsäpirttiä koskevia sanomaj- ja aikakauslehdissä olleita kirjoituksia sekä Metsäpirtin kunnallishallinnon pöytäkirjoja kyseiseltä vuodelta. Kirjoituksia on täydennetty käytettävissä olleilla valokuvaotteilla.

Martti Peltonen on vastannut lehdistökatsauksen koostamisesta. Kalevi Hyytiä on puolestaan vastannut kuntakokous- ja suojeluskunta-aineiston kokoamisesta. Valokuva-aineisto on Martti Peltosen kokoelmista, ellei kuvan yhteydessä ole toisin mainittu.

Metsäpirtti oli Suomen kaakkaisin pitäjä Laatokan rannalla rajoittuen etelässä Inkeriin ja Suomen itsenäistymisen jälkeen Neuvostoliittoon, lännessä Rautuun ja pohjoisessa Sakkolaan. Metsäpirtistä tuli oma itsenäinen kunta vuonna 1903. Sitä ennen Metsäpirtti oli kuulunut Sakkolan emäpitäjään. Ja viime vuoden joulukuun 6 päivänä Suomi itsenäistyi.

Martti Peltonen
Kalevi Hyytiä

Kunnanvaltuustoa johti Salomon Laulajainen.

Kuva 135-3565

Kunnan valtuusto: 08.01.1923

Pöytäkirja tehty Metsäpirtin kunnanvaltuuston kokouksessa kunnan tuvalla tammikuun 8 päiv 1923. Saapuvilla olivat valtuuston jäsenet A. Tuokko Martti Eeva Alek Hämäläinen J Hinkkanen Heikki Hatakka T Leinonen S Käkönen H Tuokko A Orava H Myöhänen K Sihvo Aug. Hatakka A Hämäläinen Aug Susi M Tuokko A Ukkonen J Taurén J Korkka H Koskinen S Laulajainen ja poissa oli Aadam Vis-kari.

1§ Kokous tunnustettiin lailliseksi.

2§ Valtuuston puheenjohtajan palkaksi päätettiin alkavaksi kalenterivuodeksi Smk kuusisataa (600).

3§ Valtuuston puheenjohtajaksi vuodeksi 1923 äänten mennessä tasan tuli arvan kautta valituksi S Laulajainen saaden 10 ääntä ja A Ukkosen saadessa samoin 10 ääntä ja varapuheenjohtajaksi tuli valituksi A Ukkonen 20 äänellä.

4§ Valtuuston jäsenten palkaksi päätettiin Smk 15 kokouspäivältä.

Kuva 135-3566

5§ Kaikille kunnallisille toimi ja lautakunnille päätettiin palkaksi Smk 15 kokous- ja Smk 25 toimipäiviltä vuoden 1923 ajaksi.

6§ Asutuslautakunnan puheenjohtajalle määrättiin Smk 25 jokaiselta kokous ja toimipäivältä, vuoden 1922 jälkeen.

7§ Asutuslautakunnan palkan määrääminen vuodelle 1923 siirrettiin seuraavaan kokoukseen.

8§ Asutuslautakunnan pöytäkirjan otteista määräsi valtuus-

to ensimmäiseltä arkilta Smk 6 ja sitä seuraavilta 4 mk arkilta.

9§ Kiireellisessä järjestyksessä otettiin käsiteltäväksi kunnassa olevan asutuskassan rahojen lainaaminen, ja maksaa kunta niistä juoksevan tilin koron ja maksaa kunta rahat asutuslautakunnalle ensi vaadittaessa.

10§ Maalaiskunta lehti päätettiin tilata kunnanvaltuuston ja kunnallislautakunnan jäsenille tilaukset toimittaa kunnallislautakunnan esimies.

11§ Köyhäinhuolto ohjesääntö hyväksyttiin ja löytyy se kirjoitettuna tämän pöytäkirjan lopussa

12§ Maaherran vahvistusta köyhäinhuolto-ohjesäännölle hakemaan valittiin köyhäinhuoltolautakunnan esimies Alex Tuokko.

13§ Opettaja K.A. Sihvon valitukseen vastaajiksi valittiin valtuuston puheenjohtaja S. Laulajainen ja valtuuston jäsen A. Orava.

14§ Kunnan lainajyvästön hoitajan toimen päätti valtuusto julistaa haettavaksi kolmen kymmenen (30) päivän kuluessa ja hakijalta vaaditaan viiden (5000) tuhannen Smk takaus, ja myöskin palkkavaatimus.

15§ Kunnan lainajyvästön hoitokunnan jäseniksi valittiin Aug Hämäläinen Mikko Tuokko ja Salomon Käkönen.

16§ Rovasti J.K. Sakkisen verovalitukseen korkeimpaan hallinto-oikeuteen vastaamaan kunnan puolesta valittiin kunnallislautakunnan esimies Jooseppi Eeva ja talollinen Simo Ukkonen Hp Kirvesmäeltä.

17§ Jaakko Hyytijälle päätettiin ilmoittaa tällä pöytäkirjan otteella että hän saapuisi valtuuston kokoukseen selvittämään vuoden 1918 tilejä ja kuulemaan valantehneen tilintarkastajan lausuntoa.

18§ Aikaisemmin vuosien 1918 ja 1919 tileistä selväot-tamiseen valitun toimikunnan antamasta kertomuksesta on käynyt selville, ettei vuoden 1918 elintarvelautakunta jonka puheenjohtajana toimi P Paakkinen ja 1919 1/1-31/5 ajalla elintarvelautakunta jonka puheenjohtajana toimi opetta- ja K.A. Sihvo eivät ole kunnan käytettäväksi jättäneet elin-tarvelautakunnan keskusvaraston kirjoja ja tilitystä lihakaupasta. Niin päätti Metsäpirtin kunnanvaltuusto kääntä her-ra Maaherran puoleen pyynnöllä että herra Maaherra velvoittaisi edellä mainitut lautakunnat antamaan tilityksen li-hakaupasta ja varastokirjat kunnan käytettäväksi.

19§ Päätettiin ilmoittaa herra Heikki Loposelle että suos-tuuko hän sovinnolla suorittamaan kunnalle v. 1919 1/6-30/12 välisenä aikana elintarvelautakunnalle kuuluvan suu-ruisen vajauksen.

20§ Kansakoulujen ohjesääntö hyväksyttiin kansakoulujen ohjesääntötoimikunnan laatiman suunnitelman mukaan, jo-ka on kirjoitettu tämän pöytäkirjan lopussa.

21§ Kunnallislautakunta velvoitettiin vaatimaan alaisiltaan toimi- johto- ja lautakunnilta tarkan inventaarion ja itse toi-mittaa koko kunnan omaisuudesta inventaarion.

22§ Kunnan lainajyvästö päätettiin nostaa 200 hl. asti ja loput kunnan tilasta saatut kaurat myydään. Mikä myyminen jäi kunnallislautak.

23§ Niin sanottu Marttinan tie asia päätettiin jättää seuraavaan kokoukseen.

24§ Valtuuston pöytäkirja julkiluetaan aina seuraavan kokouksen alussa.

Kokouksen puolesta
Salomon Laulajainen

Pöytäkirja tarkastettu ja oikeaksi havaittu:
Arvi Ukkonen
A Hämäläinen

Metsäpirtin hevosseuran kilpa-ajot

olivat Umpilammin jäällä tk. 7 pnä. Rata oli kohtalaisen hyvässä kunnossa. Kilpailuihin otti osaa kaikkiaan 25 hevosta. Palkinnot jakaantuivat seuraavasti:

4-vuotiaista hevosista 1 km matkalla sai I palkinnon Matti Laamasen Sakkolasta tamma Hilka 2,13

Kantakirjahevosista, joiden entinen ennätys on alle 2 min/km sai I palkinnon Tahvo Peltosen Metsäpirtistä tamma Wappu 3,52 ja II palk. Aapro Hatakan Metsäpirtistä ori Oiva 3,57.

Kantakirjahevosista, joiden entinen ennätys oli yli 2 min/km sai I palkinnon Yrjö Kiiskin Sakkolasta tamma Meri 3,52, II palk. Tahvo Peltosen tamma Martta 3 min 52,5 sek. ja III palk. M.Loposen tamma Enne 4 min. IV palkinn. Aapro Hatakan tamma Wendla 4 min 3,5 sek. sekä ensimmäisen kunniakirjan M. Kallosen Sakkolasta tamma Tiinu 4 min.8 sek, toisen kunniakirjan Mikko Peltosen Metsäpirtistä ori Tähti-Vaakuna 4 min 9,5 sek ja kolmannen kunniakirjan P.Kuparisen tamma Hilka 4,12.

Käyttöhevosista, joiden entinen ennätys oli alle 2 min/km sai I palk. K.A. Sihvon ori Uljaan Muisto 3,45 ja toisen palk. Aug. Hämäläisen tamma Tyttö 3 min 52,5 sek.

Käyttöhevosista, joiden entinen ennätys oli yli 2 min/km sai I palk. Heikki Puikkosen Metsäpirtistä tamma Uilo 3,54, II palk. Simo Ukkosen Metsäpirtistä tamma Wappo 3 min 59 sek ja III palk. Aleks. Söderin Sakkolasta tamma Sirri 4 min 23 sek. Ensimmäisen kunniakirjan sai Juho Pitkäsen Sakkolasta tamma Lempi 4,23.

Ruunista sai ensimmäisen kunniakirjan Simo Hämäläisen Reima 2,14.

Tasotusajoissa sai I palk. Aug. Hämäläisen Metsäpirtistä tamma Tyttö 2234 m 4 min 6 sek ja kunniakirjan P. Kuparisen Raudusta tamma Hilka 2000 m 4 min 7 sek.

Kilpailujen loputtua olivat hevosmiespäivälliset ja niiden päätyttyä iltama nuorisoseuran talolla. Iltama onnistui erittäin hyvin ja alkava seura sai iltamatuloista sievoisen pääoman. Päivällisten yhteydessä pidettiin Metsäpirtin Hevosystävään yhdistyksen vuosikokous. Siinä valittiin seuran johtokuntaan Jalmari Hatakka, Tahvo Peltonen, Arvi Ukkonen ja K.A. Sihvo sekä varalle Aapro Hatakka ja Aatami Viskari.

Johtokunta keskuudestaan valitsi yhdistyksen puheenjohtajaksi opettaja K.A. Sihvon, varapuheenjohtajakseen Tahvo Peltosen sekä sihteerikseen ja rahastonhoitajaksi Jalmari

Hatakan.

Vuosikokouksessa hyväksyttiin yhdistyksen säännöt ja päätettiin liittyä Etelä-Karjalan Hevosjalostusliittoon.

Käkisalmen Sanomat 11.1.1923

Metsäpirtin maamiesseuran vuosikokous

pidettiin Koselassa A.Viskarin talossa tk. 21 pnä. Puhetta johti J.Hatakka ja pöytäkirjaa piti M.Koskivaara.

Luettiin seuran vuosikertomus kuluneelta vuodelta joka muistutuksitta hyväksyttiin.

Luettiin seuran vuositilit ja tilintarkastajain lausunto, jotka hyväksyttiin sellaisenaan ja myönnettiin tilintekijöille ja johtokunnalle täydellinen tili- ja vastuuvapaus.

Uusien sääntöjen mukaan valittiin uusi johtokunta, johon tulivat valituiksi M. Koskivaara, A. Ukkonen, J. Hatakka, A. Viskari, H. Peltonen ja M. Peltonen sekä näiden varalle Aug. Hämäläinen, A. Eeva, H.Jp. Myöhänen ja J. Lamppu. Johtokunta kokoontuu tk. 28 p. Metsäpirtin majataloon kl 4 ip. valitsemaan keskuudestaan sääntöjen mukaan esimiehen, kirjurin ja rahastonhoitajan.

Viipurin läänin maanviljelysseuralta pyydetään miesten käsityöneuvojaa ensi syksyn ajaksi.

Seura päätti ottaa vastaan viikon kestävät maataloudelliset luentokurssit ensi maaliskuuhun vaiheilla, jolloin on sopivampaa aikaa paikkakuntalaisten ottaa kursseihin osaa.

Seuran alueelle päätettiin järjestää 10 päivää kestäviä karjanhoitokursseja M. Koskivaaralle Vaskelaan ja A. Eevalle Koselaan.

Kilpailuja päätettiin panna toimeen karjanhoidossa, turvepehkon nostossa ja kaluston hoidossa, joihin pääseuralta pyydetään avustusta yhteensä Smk 1600:-.

Viipurin läänin maanviljelysseuran neuvoja J.Wahlberg pitää maataloudellisen luennon helmikuun 1 pnä klo 6 ip. Metsäpirtin ns.talolla, johon paikkakuntalaisia kehoitetaan runsaslukuisesti saapumaan.

Käkisalmen Sanomat 25.1.1923

Kunnan valtuusto: 05.02.1923

Pöytäkirja tehty Metsäpirtin kunnan valtuuston kokouksessa helmikuun 5 päiv. 1923. Saapuvilla olivat valtuuston jäsenet toiset paitsi Mikko Tuokko Juho Hinkkanen A Viskari A Hämäläinen Aug Hatakka.

1§ Kokous tunnustettiin lailliseksi.

2§ Metsäpirtin kunnan 90.000 Smk suuruisen kassakretiivi lainan uusiminen KansallisOsakepankin Käkisalmen konttorin kanssa jätettiin kunnallislautakunnan tehtäväksi nyt sekä vastaisuudessa niin kauvan kuin yllä mainittu laina kestä.

3§ Valtion tulo- ja omaisuusverolautakuntaan valittiin jäseniksi kunnan puolesta talollinen Simo Hekp Ukkonen Kir-

vesmäeltä ja Alek Orava Koselasta ja varalle Eino Leimola ja Juho Kuoppa.

4§ Kristiina Piirasta ei päätetty vapauttaa kunnan veroista.

5§ Heikki Leppänen päätettiin vapauttaa kunnallisveroista sairauden takia.

6§ Juho Inkisen sairasapu lainaa päätettiin otattaa muutamia vuosia.

7§ N:s Marttinan tieasiassa päätti valtuusto pysyä aikaisemmin tekemässään päätöksessä.

8§ Asutuslautakunnan puheenjohtajan ja rahastonhoitajan palkaksi v. 1923 päätettiin kahdeksaksisadaksi (800) markaksi ja asutusneuvojalle päätettiin palkaksi Smk 25 jokaiselta kokous ja toimipäiv. ja kyytiraha yhtenne päin.

9§ Lautamiesehtokkaita valitsemaan valittiin K.A. Sihvo ja J.Eeva ja varalle Martti Eeva ja Aug. Susi.

10§ Viskaali V. Vuorelan verovalitukseen vastaamaan korkeimpaan hallinto-oikeuteen vastaamaan valittiin valtuuston puolesta Jooseppi Eeva ja K.H. Sihvo.

11§ Rovasti Sakkisen valitukseen vastaamaan valittiin J Eeva ja K Sihvo.

12§ Neuvottelemaan ja kunnan puolesta sopimaan Korholan tilanhinnasta ja luovutusehdoista valittiin Jooseppi Eeva ja H Hämäläinen.

13§ Terenttilän koulun vakutussummat hyväksyttiin sanotun koulun johtokunnan ehdotuksen mukaiseksi.

14§ Joentaan kansakoulun rakennusta varten päätettiin ottaa pitempiäaikainen kuoletuslaina siitä rahalaitoksesta josta se edullisemmaksi nähdään. Lainan ottajiksi ja kunnan puolesta kuittaajiksi valittiin Jooseppi Eeva ja A Hämäläinen.

15§ Joentaan kansakoulun rakennusta varten otettavaan 200.000 Smk suuruiselle lainalle Maaherran suostumusta hakemaan valittiin Jooseppi Eeva ja A. Hämäläinen.

16§ Juho Loposen koulumaksut ja muut kustannukset Kuopion kuurojen kouluun päätettiin kunnan puolesta maksaa ja antaa maksusitoumus eteenkin päin.

Kokouksen puolesta
Salomon Laulajainen

Pöytäkirja tarkastettu ja oikeaksi havaittu.
Juho Korkka
S Leinonen
Aatami Hämäläinen

Metsäpirtin suojeluskunnan jäsenten väliset

ampuma- ja hiihtokilpailut olivat laskiaistiistaina. Kiväärinammunnassa ammuttiin 100, 150 ja 300 m matkoilta ja saavutettiin siinä seuraavat tulokset:

Kiertopalkinto Jalmari Korpelainen 101 pistettä, II palk. Matti Kuronen 96 p., III palk. Emil Tuohioja 78 p., IV palk.

Lauri Verkkomäki 64 p.

Saman pistemäärän saavutti myös Simo Myöhänen, mutta arpa ratkaisi palkinnon Verkkomäelle.

Osanotto oli runsas. Hiihdettävä matka oli 10 km ja sai siinä I palk. Eino Inkinen 48,47, II palk. Lauri Verkkomäki 50,22. III palk. Toivo Polari 51,01. IV palk. Antti Paksu 53,20 ja V p Emil Tuohioja 54,22.

Neitosten hiihto 2 km matkalla: I p. Helena Hyytiä 12,48, II p. Maria Peltonen 13,00, III p. Emma Hyytiä 13,57 ja IV p. Impi Kivistö 14 min. Seuraava oli Anna-Maria Peltonen 14,12.

Alle 16-vuotiaat poikaset hiihtivät 2 km matkalla ja sai I p. Väinö Paksu 8,48, II p. Aapro Kuoppa 9,00, III p. Yrjö Lamppu 10,31, IV p. Tauno Paksu 10,39 ja V p Toimi Nuija 11,23.

Ammunta alkoi klo 10 ap suojeluskunnan ampumaradalla ja hiihto klo 3 nuorisoseuran talon luona.

Illalla klo 5 alkoi suojeluskunnan iltama vaihtelevalla ohjelmalla. Mieliala oli innostunut ja iltamayleisöä oli paljon.

Käkisalmen Sanomat 17.2.1923

Kunnan valtuusto: 13.03.1923

Pöytäkirja tehty Metsäpirtin kunnan valtuuston kokouksessa 13 päiv. maaliskuuta 1923. Saapuvilla olivat valtuuston jäsenet toiset paitsi A. Orava Mikko Tuokko ja H Hatakka.

1§ Kokous tunnustettiin lailliseksi.

2§ Käsiteltiin Heikki Loposen anomus, jossa hän esitti erinäisiä vakuuksia hänen elintarvelautakunnan tileissä olevien vajauksien vastineeksi ja päätettiin hyväksyä hänen tarjouksensa sekä luopua kaikesta vastuuvaatimuksesta siten ettei kunta vaati häneltä oikeudessa edesvastautusta ja ovat kunnan korvausvaatimukset sisällytetty hänen jättämiinsä maksusitoumuksiin, eikä myöskään Loposella ole oikeutta vaatia kunnalta kuluja. Asiasta ilmoitetaan heti yleiselle syyttäjälle. Päätös astuu voimaan heti.

3§ Heikki Lopenen jätti valtuustolle elintarvelautakunnan tilivajauksista vastaan Paavo Loposen kymmenentuhannen (10,000) mk velkasitoumuksen, ja hänen itsensä hyväksymän 15,619:65 velkakirjan, jonka vakuutteenksi jätti Lopenen siirron hänen omistamistaan velkasaatavista.

4§ Metsäpirtin kunnanvaltuuston kokouksessa 11 p:nä marraskuuta 1922 oli valtuusto päättänyt nostaa syytteen opettaja K.A. Sihvoa vastaan hänen elintarvelautakunnan tileihin tekemistä väärennyksistä, mutta koska asiasta on otettu selkoa ja huomattu, että tileissä on ainoastaan vientivirhe, jonka Sihvo on oikaissut ja saldo vajauksen maksanut, niin päätti kunta luopua kaikesta vaatimuksesta hänen suhteensa sanotussa asiassa ja ilmoittaa Sihvo luopuvansa kaikesta vastavaatimuksesta kuntaa kohtaan. Asiasta ilmoitetaan heti yleiselle syyttäjälle. Päätös astuu voimaan heti.

5§ Kunnanvaltuusto päätti hyljätä kaikki vaatimukset kunnan elintarvelautakunnan tileissä olevat Jaakko Hyytiälle tehdyt vaatimukset ja hyväksyä hänen tilinsä lopullisesti.

6§ Kunnallislautakunnan esimiehelle Jooseppi Eevalle päätti valtuusto maksaa palkkaa v. 1923 seitsemätuhattaviisisadaa (7500) Suomen markaksi.

7§ Tarkastettiin ja hyväksyttiin kunnallislautakunnan ja kansakoulujen johtokuntien yhteisesti tekemä kunnan omaisuuden arvioiminen joka havaittiin olevan 1p:nä tammiukuuta 1923 seuraava:

Irtain omaisuus 125538:35 mk

Kiinteä "753000:- "

Yhteensä 878538:35 mk

8§ Luettiin Karjalan kannaksen liiton kirjelmä, joka koski kunnan liittymistä mainitun liiton jäseneksi joka hylättiin toistaiseksi.

9§ Luettiin Sakkolan kunnan valtuuston vrp lähettämä kirjelmä joka koski lautamiesehdokkaitten asettamista.

10§ Kansakoulujen tarkastajan lähettämä kirjelmä luettiin.

11§ Koulutarpeet päätettiin tilata Metsäpirtin Osuuskaupan kautta.

12§ Metsäpirtin kirkonkylän kansakoulun palovakuutus päätettiin korottaa 150.000 Smk 200.000 Smk.

13§ Metsäpirtin kunnan vekselisaatavaa Vilppo Sudelta tuomioon ajamaan Käkisalmen raastuvassa valtuutettiin Jooseppi Eeva.

14§ Metsäpirtin kunnan vekselisaatavaa Tobias Eevalle tuomioon ajamaan Käkisalmen rastuvassa valtuutettiin Jooseppi Eeva.

15§ Kieltolakiliiiton kirjelmä jätettiin seuraavaan kokoukseen.

16§ Heikki (Ap) Laulajaisen Matti Matp Suden ja Kaapre Pohjolaisten verovalitukset luettiin ja tyydyttiin.

17§ Valtuuston pöytäkirja päätettiin tästälähtien lukea julki heti valtuuston kokouksen loputtua.

Kokouksen puolesta
Salomon Laulajainen

Pöytäkirja tarkastettu ja oikeaksi havaittu
August Susi
Salomon Käkönen

Julkiluetu kunnantalolla 6/4 23
S. Laulajainen

Hautaus

Perjantaina maaliskuun 23 p:nä kätettiin haudan lepoon Metsäpirtin hautausmaalla taajan saattojoukon saapuvilla ollessa liikemies Salomon Susi.

Hautaansiunauksen toimitti rov. J.K.Sakkinen. Kun hauta oli umpeenluotu, puhui vainajan veli, aluepäällikkö Susi muutamin valituin sanoin siitä työstä, jonka vainaja oli suorittanut kodin piirissä jäätyään suuren veljesparven vanhimaksi isän aikaisen poismenon vuoksi, ja syvästä kaipuusta, jonka omaiset tuntevat nyt hänet kadotettuaan.

Tämän jälkeen op. Tuomas Toiviainen laskiessaan Metsäpirtin Suojeluskunnan seppelettä, jonka nauhoissa oli lause: 'Työ on miehen kunnia, se jälkehen myös jää, kun voimat raukee, ilta saa ja kuoloon painuu pää', puhui vainajasta suojeluskuntamiehenä, työstä, minkä hän oli täyttännyt siinä sen synnyinhetkestä lähtien, sen ensimmäisenä paikallis-päällikkönä ja kuolinhetkeensä saakka, lyhyttä poikkeusta lukuunottamatta, esikuntain jäsenenä, niistä ponnisteluista, joita suojeluskunnan oli kestävä vaikeana vainovuonna ja siitä tyynestä päättävyydestä, mitä nuo ajat vaativat suojeluskuntalaisilta ja ennen kaikkea sen esimieheltä. Työstä, jonka Salomon Susi tällöin Metsäpirtin Suojeluskunnassa suoritti, säilyy hänestä seutukunnalla kiitollinen ja esimerkiksi kelpaava muisto.

Seppeleen Metsäpirtin nuorisoseuralta toi opettaja Kaarlo Sihvo tulkiten niitä tunteita, joita liikkuu nuorisoseuralaisten mielissä kätkeessään maan poveen yhden uhrautuvimmista jäsenistään, miehen, jolle raukan rajaseudun nuorison valistusharrastukset olivat rakkaita, päättäen muistelonsa sanoilla:

'Ohi taistos on, jää rauhaan kuin kaste laaksossa lepoon käy lauhaan. Jää, kunnes koittoon ja aamun voittoon suureen heräävä huomenkoittoon on hauta.'

Paitsi omaiset, laskivat seppeleitä ystävät ja liiketoverit, joten kumpu tuli kukkasin peitetyksi.

Kattakoon keveänä synnyinseudun multa aikaisin mananmaille siirtyneen vaatimattoman uurastajan tomun, olkoon rauhaa ja viileä leponsa.

Käkisalmen Sanomat 27.3.1923

Kunnan valtuusto: 06.04.1923

Pöytäkirja tehty Metsäpirtin kunnanvaltuuston kokouksessa huhtikuun 6 päivä. 1923. Saapuvilla olivat valtuuston jäsenet toiset paitsi Heikki Myöhänen A Susi, J. Korkka.

1§ Kokous tunnustettiin lailliseksi.

2§ Metsäpirtin kunnalle päätettiin ostaa kassakaappi Tampereen kassakaappiteollisuus oy No 14 mallinen kaappi Metsäpirtin osuuskaupan välityksellä.

3§ Lautakunnan ehdottama kirjoituspöytä päätettiin ostaa kunnalle.

4§ Metsäpirtin kunta päätti ostaa kättilö Aino Eevalle täydelliset kättilön instrumentit lahjaksi pitkäaikaisesta palveluksesta.

5§ Kaikki kirjat ynnä muut palossa tuhoutuneet arkistovälineet jätettiin kunnallislautakunnan hankittavaksi.

6§ Lainajyvästön hoito päätettiin jättää kunnan valitseman toimikunnan hoitoon.

Kokouksen puolesta
Salomon Laulajainen

Pöytäkirja tarkastettu ja oikeaksi havaittu
K.A. Sihvo
Arvi Ukkonen

Julkiluettu 6/4 23.

Kunnan valtuusto: 30.04.1923

Pöytäkirja tehty Metsäpirtin kunnanvaltuuston kokouksessa 30 p:nä huhtikuuta 1923 saapuvilla olivat valtuuston jäsenet toiset paitsi Heikki Myöhänen A Wiskari A Tuokko.

1§ Kokous tunnustettiin lailiseksi.

2§ Maarekisterin hankkiminen kunnallisveroitusta varten jätettiin seuraavaan kokoukseen.

3§ Martti Ahtiainen verovalitukseen valtuuston puolesta Maaherran virastoon vastaamaan valittiin Kunnallislautakunnan esimies J. Eeva ja valtuuston jäsen A Ukkonen

4§ Vuoden 1922 veroitusta vastaan tehtyihin valituksiin Maaherran virastoon vastaamaan valtuuston puolesta valittiin Kunnallislautakunnan esimies Joos Eeva ja valtuuston varapuheenjohtaja Arvi Ukkonen.

5§ Niin sanottuun Marttinan kyläläisten asiaan tekemään valitukseen Maaherran virastoon kunnan puolesta vastamaan valittiin J. Eeva ja Arvi Ukkonen.

6§ Lasten valvoijasta päätettiin ilmoit. Hohouslautakunnan puheenjohtajalle P. Paakkiselle.

7§ Jooseppi Oravalle ei päätetty äänestyksen kautta 8 - 8 vastaan 1(?) pitäytyessä äänestämistä, kunnantilasta myydä eikä vuokrata maakappaletta teetuvan laittoa varten.

8§ Maaherran päätökseen vaivaishoidon ohjesäännön vahvistuksesta päätettiin tyytyä.

9§ Köyhäinhoidon tarkastajan kirjelmä piirimielisairaalaasiasta luettiin. Ja ei antanut tällä kertaa aihetta ryhtyä min-käänlaisiin toimenpiteisiin vaan jää kunta hankkeen selvityksen suhteen ottotavalle kannalle.

Kokouksen puolesta
Salomon Laulajainen

Pöytäkirja tarkastettu ja oikeaksi havaituu
Aleks Orava
Aatami Hämäläinen

Julkiluettu 30/4 23
K.A. Sihvo
Heikki Koskinen

Metsäpirtin työväenyhdistys - Vappu 1923

Yhdistyksen vappujuhlassa 1923 puhui V. Hannula. Saman vuoden marraskuussa nimismies kielsi iltamaluvan sillä perusteella, ettei yhdistys muka ollut rekisteröity, vaikka rekisterivirasto oli lähettänyt 26.7.1922 Käkisalmen kihlakunnan kruunuvoudille ilmoituksen rekisteriin merkitsemisestä.

SDP:n arkisto, Työväen arkisto

Heikki Loposen juttu päättynyt

Loponen tuomittu kavalluksesta 1000 mk sakkoon. Metsäpirtin kunnanvaltuusto sopinut asian hänen kanssaan.

Metsäpirtin kunnan elintarvelautakunnan entisen puheenjohtajan Heikki Loposen kavallusjuttu oli eilen jatkokesittelyssä Sakkolan käräjillä.

Metsäpirtin kunnan puolesta ilmoitettiin oikeudelle, että koska syytetty Loponen on sitoutunut kunnalle suorittamaan kavaltamistaan varoista 25000 mk 10 vuoden kuluessa sekä mainitulle summalle asettanut vakavaraisen takauksen, ei kunta hänelle vaadi mitään edesvastuuta. Yleinen syyttäjä loppulausunnossaan vaati syytetylle edesvastuuta kavalluksesta. Antamallaan päätöksellä tuomitsi kihlakunnan oikeus Heikki Loposen kavalluksesta 100 päiväsakkoon ä 10 mk eli vetämään sakkoo kaikkiaan 1000 markkaa.

Käkisalmen Sanomat 28.5.1923

Varsanäyttely Metsäpirtissä

Tk. 23 p:nä piti Metsäpirtin tänä vuonna perustettu hevosystäväinseura varsanäyttelyn Metsäpirtin kirkolla. Näyttely osoitti, että pitäjässä, joka on tunnettu hyväsuikuisista hevosista, myös nuorten hevosten kasvatus jonkun verran orastaa. Varsat näyttelyssä olivat kohtalaisen hyvin hoidettuja, joskin kaikki olivat saaneet kärsiä tarpeellisen liikunnan puutetta. Melkein kaikki varsat olivat kantakirjaoriista, mutta useilla emän sukuperä oli tuntematon. Eri luokissa palkittiin allamainitut varsat.

Hoitopalkintoja 1-v. varsoista saivat Mikko Peltosen Hyvättyttö, Antti Ryypön Pirkko, T.T.Hyytiän Urho, Ad. Viskarin Vappu, Aleks.Hyytiän Vello ja T.Peltosen Tähti.

2-v. tammavarsoista saivat III palkinnon Abram Hatakan Vera ja Aleks.Hatakan Perho.

2-v. orivarsoista sai III p. Mikko Peltosen Veikko.

3-v. Oriista saivat III palk. Aleks. Hyytiän Onni ja J.Rastaa Poku.

3-v. tammoista sai I kk. Oskar Rauvalan Sakkolasta Sirkka, II kk Tuomas Haikosen Sakkolasta Into, III kk Adam Meskasen Metsäpirtistä Sirkka, 3 kk Aapro Eevan Metsäpirtistä Lippa ja IV kk. Juho Rastaa Raudusta Sirkka.

Näyttelyyn tuodut kantakirjatammat olivat kaikki siksi iäkkeitä, että ne palkittiin siitokseen käytön ja jälkeläistensä perusteella. Näistä sai I palkinnon Mikko Peltosen Perhe 265 J.K., joka nyt on 15-vuotias ja siittänyt 6 varsaa ja 7 kantaa, niistä kantakirjassa 2 oria ja 2 tammaa kaikki III palkinnolla ja kaksi nuorempaa varsaa näyttelyssä palkittiin. III p. sai Abram Hatakan Vendla, joka on 10-vuotias ja tehnyt kaksi varsaa, joista toinen oli näyttelyssä ja palkittiin. Kunniakirjan sai Antti Ryypön Kaija 176 E.K., joka on 18-vuotias ja tehnyt neljä varsaa, joista yksi näyttelyssä palkittiin.

Maanviljelijä Mikko Peltosen omistaman oriin Tähti-Vaakunan 1540 jälkeläisestä oli näyttelypaikalle tuotu 18 kpl, joista vanhimmat olivat jo 5-vuotiaita ja jotka ryhmässä tarkastettiin. Oriilla käytetystä huonosta, sekavasta tamma-aineksesta huolimatta olivat jälkeläiset kokolailla yhtäläisiä ja kaikin puolin osoitti ryhmä, että Tähti-Vaakuna on luetava paremman puoleisten siitosoriiden joukkoon. Tähti-Vaakunan varsinainen ryhmätarkastus pidetään vasta syk-

syllä Metsäpirtissä tai Kiviniemessä E.K. Liiton näyttelyn yhteydessä.

Illalla nuorisoseuran talolla puhui konsulentti V.Lundell hevoskasvatuksessa huomioonotettavista erilaisista seikoista ja kasvatuksen kannattavuudesta.

Käkisalmen Sanomat 28.5.1923

Kunnan valtuusto: 02.06.1923

Pöytäkirja tehty Metsäpirtin kunnan valtuuston kokouksessa kesäkuun 2 p:nä 1923. Saapuvilla olivat valtuuston jäsenet toiset paitsi Heikki Myöhänen, Juho Hinkkanen, Mikko Tuokko, Martti Eeva.

1§ Kokous tunnustettiin lailliseksi.

2§ Kunnallislautakunnalle ja kaikille sen alimmille lautaja toimikunnille myönnettiin tilintarkastajain lausunnon perusteella tili- ja vastuuvapaus vuoden 1922 tileistä.

3§ Heikki Peltosen valitukseen valtuuston päätöstä vastaan 13 päivän maaliskuuta 1923 valittiin vastaamaan Salomon Laulajainen ja Arvi Ukkonen.

4§ Järjestysmiehiksi huvitilaisuuksiin Metsäpirtin kunnassa Saaroisten piiriin valittiin Martti Jaakpo Kiiski ja Tahvo Haapsaari ja Joentaan piiriin Juho Korkka ja Heikki Hatakka Kirkonkylän piiriin Martti Paussu ja Paavo Eeva Koukunniemen piiriin Salomon Käkönen ja Jooseppi Pekanpoika Myöhänen ja Raajun piiriin Juho Ap Paksu Nikolai Jere-meijeff.

5§ Järjestysmiesten palkoiksi päätettiin huvitilaisuuksiin Smk 15.

6§ Joentaan koulun rakennuksen teettäminen lykättiin vuoden 1924 jolloin kourakennuksen on oltava valmiina syyskuun 1 p:nä 1924.

7§ Joentaan kansakoulun rakennustarpeiksi vedätetyt hirsret päätettiin veistättää ja parrupuut päätettiin kuorittaa ja ympärjäisinä hyvästi katon alla säilyttää. Edellä mainittujen hirsien vestäminen kuoriminen ja muu korjaaminen jätettiin rakennuslautakunnan tehtäväksi.

8§ Kunnalle kansakoulujen piirustus ja työselityksineen ja kustannusarvioineen hankkimaan valittiin A. Ukkonen.

9§ Kunnankarjalle Aino Härköselälle päätettiin korottaa kuukauden palkkaa viidelläkymmenellä (50) markalle. Tärkeimmät työvälineet päätettiin hankkia kunnalle joista karjakon on annettava luettelo kunnallislautakunnalle joka ne hankkii.

10§ Luettiin Viipurin läänin maanviljelys-seuran kirjelmä joka koski kalanviljelystä, siitä tietoa antamaan valittiin Salomon Laulajainen.

11§ Kunnanverotusta varten rekisteriotteen hankkiminen siirrettiin toistaiseksi.

Kokouksen puolesta
Salomon Laulajainen

Kuva 1: Nikolai Timofejeftin talon edestä lähtee tie Saaroisten satamaan. Vasemmalla Kivikonmäki

Pöytäkirja tarkastettu ja oikeaksi havaittu.
Heikki Koskinen Juho Korkka

Julkiluettu 2/6 23
Jalmari Taurén
Heikki Hatakka

Metsäpirtin maamiesseuralla

oli iltama Metsäpirtin nuorisoseuran talolla viime sunnuntaina. Ohjelmassa oli laulua, jota esitti Metsäpirtin nuorisoseuran sekakuoro kanttori Mikko Jortikan johdolla, tervehdyssanat lausui opettaja K.A. Sihvo, ja lausuntoa esitti A.Kuoppa. Ponnekkaan juhlapuheen piti johtaja Paavo Brummer selostaen mitä kaikkea maamiehen olisi taloudellisessa elämässään huomioon otettava päästäkseen aikansa tasalle.

Kun varsinainen ohjelma oli loppuun suoritettu, jaettiin palkinnot maamiesseuran toimeenpanemissa syysmuokkauuskilpailuista:

Toisen palkinnon 40 mk saivat Heikki Peltonen Viisjoelta ja Heikki Hatakka Hatakkalasta. Kolmannen palkinnon 30 mk saivat Simo Ukkonen Koukunniemestä, Matti Koskivaara Vaskelasta, Abram Hatakka Hatakkalasta, K.A. Sihvo Metsäpirtistä, Heikki Laulajainen Taipaleesta ja Heikki Tuokko Metsäpirtistä.

Tuhkan talteenottokilpailuissa saivat I palkinnon 25 mk Aapro Tuokko Hatakkalasta, toisen palkinnon 20 mk Heikki Laulajainen Taipaleesta, kolmannen palkinnon 15 mk Aapro Eeva Koselasta, Heikki Tuokko Metsäpirtistä ja Abram Hatakka Hatakkalasta sekä neljännen palkinnon 10 mk K.A. Sihvo Metsäpirtistä, Heikki Peltonen Viisjoelta ja Martti Ahtiainen Viisjoelta.

Samassa tilaisuudessa jaettiin myöskin metsäpirttiläisten osalle tulleet palkinnot Viipurin läänien maanviljelysseuran toimeenpanemista kaksivuotisista kesannonhoitokilpailuista. Ensimmäisen palkinnon 250 mk sai Matti Koskivaara Vaskelasta ja kolmannen palkinnon 100 mk Arvi Ukkonen Koukunniemestä, Jalmari Hatakka Hatakkalasta ja Heikki Laulajainen Taipaleesta.

Käkisalmen Sanomat 7.6.1923

Kunnan valtuusto: 07.07.1923

Pöytäkirja tehty Metsäpirtin kunnanvaltuuston kokouksessa 7 päiv. heinäkuuta 1923 Saapuvilla olivat valtuuston jäsenistä 10 ja poissa H. Myöhänen K.A.Sihvo A Viskari M. Eeva H. Hatakka A. Hatakka A. Hämäläinen J Taurén J Hinkkanen A. Ukkonen S. Käkönen.

Täksi päiväksi kuulutettua valtuuston kokousta ei voitu pitää koska valtuuston jäsenistä ei saapunut kokoustilaisuuteen kuin 10 joten valtuuston vähälukuisuuden tähden jäi kokous pitämättä.

S. Laulajainen

Kunnan valtuusto: 14.07.1923

Pöytäkirja tehty Metsäpirtin kunnanvaltuuston kokouksessa 14 p. heinäkuuta 1923 saapuvilla oli valtuuston jäsentä ja poiss oli nimittäin seuraavat H. Myöhänen, A. Ukkonen, S. Käkönen, A. Orava, K.A. Sihvo, J. Hinkkanen.

1§ Kokous tunnustettiin lailliseksi.

2§ Kansakoulujen piirijako tarkistettiin ja hyväksyttiin piirijako toimikunnan ehdotuksen mukaisesti.

3§ Kunnallisen maanviljelysrahaston hoitokunnalle päätettiin antaa kehoitus panna toimeen tarkastuksia myönnettyjen lainjoen suhteen niiden oikein käyttämisestä.

4§ Maatalousyliopiston perustamista Wiipuriin päätettiin puoltaa yksimielisesti.

5§ Piirimielisairaala hanke asia päätettiin siirtää seuraavaan kokoukseen.

6§ Maaherran kirje koskeva n.s. kuokkavieraita päätettiin saattaa kuulutuksella kuntalaisten tietoon.

7§ Yrjö Nuoran sairaalle pojalle päätettiin antaa lainaksi vesiparantolassa aiheutuneet sairashoitokustannukset.

8§ Erinäisiä Maaherran päätöksiä koskevat opettaja K.A. Sihvon valitusta 11 p marraskuuta 1922 ja Taavetti Ahtiaisen helmik. 5 p. 1923 ja T Onttisen maalisk. 15 p. 1923 valituksia luettiin ja päätettiin tyytyä niihin.

9§ Kunnallislautakunnan puheenjoht. J.Eeva valtuutettiin kouluhallitukselta tekemään kyselyn että voitaisiinko käyttää rakennuksessa olevia rakennustarpeita rakennettaviin kouluihin.

10§ Tänäpäin pitämässään kokouksessa on Metsäpirtin kunnanvaltuusto päättänyt lähettää J. Eevan A. Hämäläisen J Taurenin ja A Viskarin päiv. kuuta pidettävään niihin valtion kalavesien huutokauppaan, jotka sijaitsevat Sakkolan ja Metsäpirtin kuntien sisällä. Ja annetaan kunnan puolesta edellä mainituille henkilöille täydet valtuudet edellä mainittujen kalavesien huutoon.

Kokouksen puolesta
S. Laulajainen

Pöytäkirja tarkastettu ja ikeaksi havaittu.
Mikko Tuokko
Adam Viskari

Julkiluettu 14/7 23.
Aatami Hämäläinen

Heikki Koskinen

Matkahavaintoja Laatokkaan rajoit- tuvalta Karjalan Kannakselta

Allekirjoittaneella on ollut hiljattain tilaisuus verrattain yksityiskohtaisesti nähdä oloja yllämainitusta maamme kolmasta ollessani rajaseudun maatalousmäärärahalla tutustumassa siihen verrattain laajaan sianhoitoon tai oikeammin porsaan kasvatukseen, jota harjoitetaan Sakkolan, Metsäpirtin ja Raudun pitäjissä ja jotka porsaat ovat laajalti tunnetut 'Sakkolan rotuporsaiden' nimellä. Siitä saanenkin myöhemmin kertoa yksityiskohtaisemmin.

Kun kuitenkin monet muutkin seikat esim. maatalouden alalla ovat noilla seuduilla erittäin mielenkiintoisia ja luulen, että toisilla puolilla maataamme ei niistä ole lähimainkaan oikeata käsitystä, niin ei liene pois paikaltaan tutustua muutamiiin puoliin sikäläisistä oloista. Tätä mielenkiintoa lisää huomattavasti vielä se, että Kannas on poliittisesti ehdottomasti tärkeimpiä paikkakuntia Suomessa, ollen vain muutama kymmenen kilometrin päässä Pietarista.

Lienee syytä heti ensi aluksi muistaa, että vielä nykyään elävä vanhempi sukupolvi on Kannaksella ollut miltei venäläisen maaorjan asemassa ns. lahjoitusmaajärjestelmän kautta, joka oli vallalla vielä kauan aikaa senkin jälkeen, kun alue oli alun toista sataa vuotta sitten muuhun Suomeen liitetty. On luonnollista, että sellainen asiain tila on monessa suhteessa lyönyt leimansa oloihin ja ihmisiin. Tästä johtuneekin se verrattain yleinen luulo, että Kannaksella rehoittaa muka venäläisyys vieläkin. Kuitenkin tulee alueella vähänkin aikaa liikuttuaan vallan toiseen käsitykseen.

Kaupankäynti Pietariin

Johtuen paikallisista olosuhteista, että ennen v. 1917 kaikki talouselämä oli suunnattu Venäjälle päin etupäässä Pietariin, jonne Metsäpirtin - Raudun seudulta on 60-90 km ja Pietarihan oli esim. Viipuriin verraten aivan ylivoimainen kaikkien tuotteiden kuluttaja; sinne kelpasi myydä suoraan sanoen mitä vain, kaikella sai rahaa.

Kaikkein huomattavin tuote, mitä näiltä seuduilla Pietariin vietiin, oli maito ja kerma. Alueen maitotalous olikin kehittyntä omalla tavallaan jo 40 - 50 v sitten erittäin korkealle asteelle. Parisniekat (eläinten välittäjät) toivat etupäässä Suomesta (täällä käytetään aina nimityksiä Suomi ja Venäjä ikäänkuin vastakohtina omalle paikkakunnalle) hyviä lypsylehmiä ja parhaiten suosittiin kookkaita ayrshire- tai sekarotuisia eläimiä. Niitä lypsettiin siksi kunnes lehmä rupeesi vanhetessaan alentamaan maitomääräänsä ja myytiin sen jälkeen Venäjälle joko maito- tai lihakarjaksi. Monin paikoin lienee saavutettu aina 15 - 20 ja ylikin litran maitomäärä päivässä poikimisen jälkeen. Tämähän ei ollut mitään erikoista, mutta maidonkäsittelyssä kehittyi aivan oma erikoinen tapansa.

Oli nimittäin yleensä tunnettua, että Pietarissa ei luultavasti milloinkaan myyty väärentämätöntä maitoa. Maidon annettiin kohota ensin tavallisissa pytyissä ja kuorittiin sitten

käsin kerma pois, jolloin saatiin ns. alusmaitoa ja kermää. Niitä säilytettiin kesällä 2-2½ m syvissä, maan sisään kaivetuissa, hirsisalvoksella varustetuissa kellareissa, jotka oli talven aikana ahdettu täyteen lunta ja jäätä ja varustettu tavallisella pärekatolla. Lumikerros oli peitetty vielä oljilla lisäerityksen aikaansaamiseksi. Säilytys kesti 2 - 4 päivään, sillä yleensä tapahtui maidon vienti 2 kertaa viikossa tavallisista taloista. Aikaisemmin käytettiin kuljetukseen tammi- ja kuusiastioita 30-60 litran vetoisia, mutta esim. eräässä hovissa kuuluu olleen toista sataa litraa vetävä tamminen maitoastia. Myöhemmin olivat astiat puristetusta pellistä. Talvella käytettiin kuljetukseen leveitä, kiinteillä laidoilla varustettuja rekiä (usein tammesta), johon mahtui aina 600 l maitoa. Maitoastiat peitettiin ensiksi huovalla, sitten ohut kerros heiniä, jotka peitettiin kankaalla ja nuorittiin tämän päältä lujasti. Kaiken päälle tuli vielä purjekangas. Kesällä kuljetettiin maito taasen 4-pyöräisillä keveillä vankkureilla (laidoilla varustetuilla). Astiat ympäröitiin lumella tai jäällä ja taas kahdella peitteellä sekä purjekankaalla niin, että syntyi täydellinen lämpöeristys. Siis todellakin erittäin omaperäinen säilytys- ja kuljetustapa. Kuskilla oli reen tai kärryjen etuosassa suuri heinäsäkki, jolla hän useimmiten matkan varrella nukahti pää vasemmalla laidalla, sillä hevonen kyllä osasi tien ja tiesi syöttöpaikat. Lisäksi kuului kuskin varustuksiin valkea suuri esiliina, joka muutettiin hohtavan puhtaaseen Pietaria lähestyttäessä. Kauppias sitten Pietarissa sekoitti yllämainittuun alusmaitoon vettä ja kermään täysimaitoa, jolloin saatiin maitoa ja kermää. Kerrotaan tällaisen alusmaidon ja kerman erillään myymisen tulleen 25-40 % edullisemmaksi kuin jos olisi myyty täysmaitoa. Viime aikoina oli yleistä jo separaattorin käyttö. Paluumatkalla tuotiin useimmiten väkirehuja, jauhoja ja leseitä, jotka olivat halpoja.

Lisäksi vietiin Pietariin, kuten jo mainittiin, lihakarjaa, porkaita, hevosia ja lampaita. Hyvin huomattava oli kevään (korvasienet) ja syksyin sienien vienti. Korvasieniä tuntui tänäkin keväänä olleen hyvin runsaasti, mutta ei niillä ollut mitään menekkiä ulkopuolella oman käytön. Eivätköhän osuuskaupat voisi välittää niitä kuivattuina markkinoille?

Maatalous 1920-luvulla

Viljanviljelys oli hyvin pientä, kun Pietarista saatiin kovin halpaa ruista ja vehnää. Paikkakunnalla oli ennen vallankumousta käytännössä yksinomaan Venäjän raha.

Millaisiksi ovat siis olot muuttuneet niinä 5-6 vuotena, jolloin seudun on ollut tultava toimeen ilman Pietarin kauppaa ja muodostettava talouselämänsä kokonaan uusien suunta-aviinjen mukaan?

Ensiksikin on suuntautuminen länteen helpottanut suuresti maailmansodan ('Saksan sodan', kuten paikkakunnalla sanotaan) aikana rakennetun Hiitolan-Raasulin radan kautta.

Alussa tietenkin tuntui kaikista siltä, että nyt tuli koko elämisen loppu. Olot järjestyivät kuitenkin metsiä runsaasti myymällä, kuten kaikkialla maassamme viime aikoina. Mutta tämän rinnalla on hyvin huomattavasti lisätty ja toisissa talouksissa aloitettu leipäviljan viljelystä sekä tehty uudisraivauksiakin, yleensä siis pyritty maataloudesta saamaan oma elanto, vieläpä myytäväksikin tuotteita.

Nykyisiä oloja tarkastellessa on yksi silmiinpistävimpiä piirteitä seudulla se, että tiloja on aina jaettu veljesten kesken, niin että lopulta on suuri joukko taloja, joiden kokonaispinta-ala on 2-10 ha. Sellaisia on esim. Raudussa 656 viljelmää 832:sta v.1920 maataloustilaston mukaan. Metsäpirtissä ovat vastaavat luvut 472 - 630, Sakkolassa 560 - 790. Kymmentä hehtaaria suurempia viljelmiä on ensimmäisessä 58, toisessa 47 ja viimeisessä 98, loput ovat siis alle 1 ha viljelmiä. Voinhan ajatella, että 10-25 ha viljelmä (kokonaispinta-ala), josta on viljeltyä 5-8, joskus aina 12-13 ha, elättää perheen hyvinkin, kun koko työvoima on kotoa, mutta nyt ovat tilat vielä hyvin monessa palstassa, tavallisesti palstoja on 4-6. Onpa esimerkkejä, että tällainen asiointi vaikeuttaa mitä suurimmassa määrässä viljelystä, lisää aitaus- ym. kustannuksia huimaavasti. Yleensä nim., kun jako tulee, tehdään uudet talot samalle kotipalstalle ja jokainen ottaa oman osansa joka-ainoasta palstasta; tällöin voidaan saada esim. 75-150 m leveä ja 2 kilometriäkin pitkä metsäpalsta. Tästä johtuu myös suuri asuintiheys kylissä ja ainakin toispaikkakuntalaisen silmään pistävä tavaton tulipalovaara muutamissa kylissä.

Tulee ajatelleeksi, miksei voitaisi muuttaa eri palstoille, jolloin kukin saisi maansa esim. kahtena kappaleena. -Ensiksi on suurin syy se, että halutaan kotipalsta saada valmiin tien varteen, siis entiseen kylään ja toiseksi tuntuu pelkkä kauteus vaikuttavan sen, että minkäänlaisia korvauslaskelmia eri palstojen arvosta ei haluta tehdä, vaan joka ainoan on saatava täsmälleen saman verran joka palsta. Viimeainitusta piirteestä kuulin monta esimerkkiä: On yleensä vaikeaa saada osuustoimintaa lähinaapurien kesken aikaan esim. koneiden käytössä, sillä toinen aina pelkää toisen mahdollisesti hyötyvän asiasta enemmän. Kuitenkin ovat erinomaisen hyvin menestyneet osuuskaupat ja -kassat - tästä kauniina poikkeuksina.

Yllämainitusta suuresta epäkohdasta huolimatta on viljelys hyvin voimaperäistä. Muutamat numerot v:ltä 1920 todistavat sen. Näissä kolmessa pitäjässä (numerot on aina mainitut järjestyksessä: Metsäpirtti-Rautu-Sakkola) oli peltoa 14,9-20,12,7 % pitäjien kokonaispinta-alasta, mainitun luvun ollessa koko Suomeen nähden 6,1 %. Siis peltoala oli suhteellisesti 2-2½ kertainen. yhtä km kohti oli asukkaita 27,1-18,8-20,8 henkeä, koko maassa 10,1 henkeä. Samantapainen on suhde, jos verrataan alueella pidettyä hevos-, nautakarja-, lammas- tai sikamäärää viljeltyyn pinta-alaan ja asukasluvuun. Tämä onkin luonnollista, sillä kuuluvan suurin osa tiloista pienviljelmiin, ainoastaan harvojen päästessä pienempien keskikokoisviljelmien luokkaan. Suuresta karjamäärästä johtuu, että pellot saavat runsaan lannoituksen ja kasvavat hyvin. Peltomaa on Metsäpirtissä ja Sakkolassa monin paikoin erittäin hedelmällistä, varsinkin entisillä Suvannon lietemailla, joilla on useita satoja hehtaareita. Niitä on yleensä viljelty tähän asti ilman karjanlantaa, siis vain apulannoilla, joista on pääasiassa käytetty kali- ja fosforihappopitoisia. Tällä lietteiden viljelyksellä on ollut huomattava vaikutus apulantojen käytön yleistäjänä, niitä on jo totuttu käyttämään myöskin kovan maan pelloilla. Metsäpirtissä, jonka alueella suurin osa lietteitä on ja jonka koko peltoala on 2.794 ha, on käytetty vuoden aikana 18 vaunulastia, yht. n. 130.000 kg erilaisia apulantoja, josta siis tulee 46 kg joka asukasta kohden! Voiko joku muu maamme pitäjä esittää vastaavia lukuja? -Luonnontilassa antavat lietteet

3-,4-6.000 kg heiniä, apulantojen avulla 10.000 kg ja ylikin hehtaarilta, samoin tuottavat ne hyvin viljaa. Kuitenkin on osa niistäkin huonosti viljeltyjä, kun suurella osalla Sakkolan taloja on myöskin osansa niistä ja matkaa tulee aina 35 km saakka talosta näille alueille. Lähempänä olevat maanviljelijät ovatkin koettaneet ostella lietemaita toisilta ja on niistä viime vuosina maksettu 9-11.000 mk hehtaarilta, siis kovin korkea hinta, mutta kuitenkin vakuutettiin, että hinta on esim. kauraa viljellen tullut 2-3 vuodessa täysin maksetuksi. Metsäpirtissä on myyty viime vuosina huomattavia kauramääriä. Raudussa taas on peltomaa pohjaltaan monin paikoin hyvin hiekkaperäistä ja karua.

Karjanhoito

Vaikka alueella on suuri karjamäärä (76,3-65,6-72,2 täysikäiseksi muutettua nautaeläintä 100 ha peltoa kohden), niin on karjanhoito kuitenkin vielä hyvin alkeellista ja tuotanto alhainen, todennäköisesti n. 1200-1500 kg maitoa vuodessa. Aikaisemmin, kun maitoa vietiin Pietariin, lienee se ollut korkeampi, sillä silloin oli halpoja väkirehuja käytettävissä. Karja on kirjavaa, monen rodun sekoitusta. N. 10 vuotta sitten oli perustettu useampia sonniyhdistyksiä ja ostettu myös itäsuomalaisia maatiaislehmiä, mutta osittain eivät eläimet liene olleet täysin onnistuneita ja osittain taas punatauti oli tappanut noita muualta tuotuja eläimiä, niin että nykyään ei mainittujen eläinten jälkeä näy muussa kuin joittenkin lehmien värityksessä. Lisäksi tuli vielä se erittäin huomattava seikka, että parisniekat selittivät, ettei niin pienikokoisista eläimistä saa runsaasti rahaa. Muutamiin taloihin on sodan jälkeenkin tuotu ISK:laisia eläimiä, mutta on punatauti tappanut ne. Tämän takia tulisi sinne vietävät eläimet ostaa paikkakunnilta, joissa on ennestään punatauti, tai sitten vasikoina.

Todennäköisesti karjanjalostusharrastus saa uutta vauhtia, jos valtio tulee avustamaan siitoseläinten, varsinkin yhdistyssonnien ostossa. Kuitenkin tuntuivat monet ajattelevan ay-karjan hankintaa ja oli muutamiin suurempiin taloihin jo otettukin joku ay-eläin.

On kuitenkin varmaa, etteivät tulokset ayrshirekarjasta voi nousta näin pienviljelyksessä ja muut seuraavassa esitettävät olosuhteet huomioonottaen sopivasti valitun ja kehitetyn maatiaiskarjan tulosten tasalle.

Siitos on aivan umpimähkäistä, mikä tahansa 8-10 kk vanha sonnipurri kelpaa siihen. Astutusmaksu vaihtelee 10-20 markkaan. Ainoastaan harvoilla taloilla on puhdasrotuinen vanhempi sonni.

Navetat ovat yleisesti lantanavetoita, pimeitä ja muutenkin puutteellisia. Sementillä tai puulla sisustettuja lattianavetoita on vain parikymmentä, joku niistä oikein komeakin. Kuvikkeenä on jo monin paikoin turvepehku.

Suurimpia haittoja karjanhoidossa on kunnollisten laidunten puute. Paljon eläimiä käy laajoissa kangasmetsissä, joissa ei ole paljokaan ruohokasvillisuutta. Kesätuotanto on tämän vuoksi pieni ja koetetaan lehtiä kotona suurusvedellä juottaa saaden herumaan.

Lampaita ja sikoja on runsaasti, samoin muutamia kanoja useissa taloissa.

Rakennukset

Rakennusjärjestelmä on verrattain keskitetty sen kautta, että navetta, talli, sikala ja puu- sekä ajokaluvaja on säännöllisesti saman katon alla ns. kujarakennuksessa, jollaisia ei liene missään muussa seudussa Suomessa. Keskelle kujaa jää suuri aukea paikka ja ylisillä on tilaa rehuille sekä ajokaluille. Taitekatto on yleisin kujassa ja se rakennetaan vankkojen paalujen päälle, niin että edellämainitut rakennukset voi viedä pois ilman että kattoa puretaan: näin tapahtuukin usein jaoissa, kun tahdotaan vain talli uusia, niin veistetään se valmiiksi pihamaalla ja siirretään vasta sen jälkeen paikalleen kujaan. -Edellisen lisäksi tulevat vielä asuinrakennus, aitat, riihi ja sauna.

Rakennustoiminta näytti hyvin vilkkaalta, sillä sodan jälkeen on rakennettu useampia kymmeniä asuin- ja muita rakennuksia ja monta oli niitä parhailleankin rakenteilla.

Asunnon ympäristö näyttää hauskalta sen vuoksi, että melkeimpä jokaisessa pienessä töllissäkin on 2-6 omenapuuta ja muita koristepuita, sen sijaan varsinainen kasvitarhanhoito on vielä vähäistä, mutta siinäkin on edistytty huomattavasti viime vuosina kiertävien neuvojen vaikutuksesta.

Kun tilat ovat kovin pieniä, ei polttopuu riitä kaikilla omasta metsästään, vaan on sitä ostettava.

Vaihdevuosina 1919-21 oli kiusaus Venäjän puoleisten kanssa kaikenlaiseen kaupankäyntiin suuri, siellä kun oli suuri puute tavaroista ja hinnat korkeat. Parin viime vuoden aikana on tällainen yhdysliikenne kokonaan lakannut ainakin pohjoisen kannaksen kautta.

Yleensä täytyy tulla siihen vakaumukseen, että jos sopivalla tavalla oloja ohjataan näillä seuduilla, niin ne voivat lyhyessä ajassa saavuttaa taloudellisessa suhteessa saman tason muun Suomen kanssa. Nyt jo on pohjoinen osa Kannasta verrattain hyvin omillaan toimeentulevaa ja sivistyksellisestikin pyritään eteenpäin. Maanviljelijöiden keskuudessa on maamies-, maanviljelyskoulun, vieläpä maamiesopistonkin käyneitä. Kansanopistosivistys on hyvin yleinen.

Karjalan kannas on oikeutettu maamme tärkeimpänä rajavartiopaikkana saamaan ymmärtämystä ja runsaastikin aineellisia uhrauksia maamme muiden osien puolelta. E.J.K.

Käkisalmen Sanomat 21.7.1923

Sianhoito ja porsaankasvatus sakkolassa, Metsäpirtissä ja Raudussa

Moni itä-suomalainen, joka on keväisin sekä muinakin vuodenaikoina nähnyt lehdessään ilmoituksen: ”Sakkolan rotuporsaita siellä ja siellä myytävänä”, lienee mielessään ajatellut, mikä ja minkälainen se ”Sakkolan rotusika” mahtaa olla ja kuinka laajaa sianhoito tuolla paikkakunnalla, kun sieltä porsaita niin monilla seuduilla kaupaksi tarjotaan.

Jo siitä johtuen, että paikkakunnalla on valtavasti suurin osa viljelmistä pientiloja, vieläpä kääpiöviljelmiäkin, on selvää, että sikoja pidetään paljon. Mutta tällä seudulla kehittyi jo aikaisin sianhoitoa myöskin sen tuotteiden myyntiä varten. Tämä johtui Pietarin läheisyydestä ja hyvistä menekkisuhteista siellä.

Kuva 2: Rajavartijat ampumakilpailussa. Simo Myöhänen pitää pyöreää palkintoa oik.

Suurten kirkollisten juhlapäivien, kuten joulun ja pääsiäisen aikana olleen paaston jälkeen, käyttivät venäläiset sitä enemmän liharuokia ja silloin olivat mm. porsaspaistit hyvin suosittuja. Porsaat myytiin sinne 4-6 viikon ikäisinä. Ne maksoivat 3-5 ruplaa kappale.

Sianhoidon aikaisempia vaiheita

Noin 30 vuotta sitten oli sikakanta näillä seuduilla vanhaa itä-suomalaista, jota on paikkakunnalla ruvettu sanomaan ”piikkisiaksi”. Se on pieniruumiinen, korkeajalkainen, erittäin pitkäsaarinen, pieni- ja pystykorvainen, harjaksia sillä on paljon, karvapeite on tiheä ja karkea. Se on kova maata kyntämään. Näiden kolmen pitäjän alueelta on tämä alkupe- räistyyppi jokseenkin tarkoin hävinnyt, ainoastaan jonkun harvan yksilön voi vielä laitakylissä huomata. Huomattavimmin on sikakannan parantumiseen vaikuttanut mm. Vernitsan hovin hoitaja Alfthan (myöhemmin Hankkijan johtaja) tuottaessaan n. 25 v. sitten hoviin parin puhdasrotuisia keskikokoisia englantilaisia yorkshire-sikoja. Jonkun verran myöhemmin tuotti hän myös omaan laskuunsa parin samoja sikoja Vilakkilassa Sakkolassa olleeseen meijeriinsä. Mahdollisesti tuotiin johonkin muuhunkin hoviin puhdasrotuisia sikoja ja maanviljelijät lienevät myös tuoneet ”parempaa sikarotua” toisilta paikkakunnilta vähitellen aikojen kuluessa. Yllämainituilla yorkshire-tuonneilla on joka tapauksessa ollut huomattavin vaikutus seudun nykyiseen sika-ainekseen. Vernitsasta levisivät nämä rotusiat vähitellen etelään päin.

Sikojen tyyppi ja lukumäärä nykyisin

Tyypillisin nykyinen Sakkolan sika on pienenpuoleinen, syväruumiinen, matalajalkainen, lyhyt- ja paksupäinen, kipparakarsäinen ja suurikorvainen. Karvapeite on verrattain tiheä, harvenee vatsan alla. Tyyppi on kuitenkin eri kylissä hyvin kirjava ja erilainen. Muutamissa Vuokselaan rajoituvissa kylissä on länsimaalaisen maatiaistyyppinkin mukaisia sikoja. Niillä on pitempi kärsä kuin edellisillä, riippuvat luppakorvat ja lahnamainen, litteä ruumiinmuoto. Kun viime aikoina on muutamiin suurempiin taloihin hankittu puhdasrotuisia iso-yorkshire-karjuja, on niiden vaikutuksesta sikojen pää muuttunut pitkänomaisemmaksi ja koko lisääntynyt. Kuten edellä mainittiin, voi tavata vielä ”piikkisikojakin”.

Muutamat v.1920 maataloustiedustelusta otetut numerot todistavat selvästi, että paikkakunnalla pidetään huomattavasti enemmän sikoja kuin maassamme keskimäärin. Sakkolassa, Metsäpirtissä ja Raudussa oli silloin täysi-ikäisiksi muunnettuja sikoja (! täysi-ikä.=2 nuorta, 3-6 kk vanhaa sikaa =4 porsasta) 1111,771 ja 739 kpl 100 ha kohden peltoa oli niitä 25,8 - 27,6 - 18,2 kpl; koko maassa 10,0 kpl. Sataa asukasta kohden oli 16,3 - 16,0 - 11,9 sikaa, vastaavan luvun ollessa koko Suomessa 8,3 kpl. Näitä vertauskohtia käyttäen on siis tällä seudulla ollut 2 - 2½ kertaa enemmän sikoja kuin koko maassamme. Tähän tulee vielä lisäksi se erittäin huomattava seikka, että näistä 2600 siasta on noin 1000 ollut siitossikoja, jollaista suhdetta muualla maassa tuskin tavattane. - Sikakanta on nykyään todennäköisesti jonkun verran edellämäinnittua suurempi, sillä porsaiden kysyntä on v.1920 jälkeen huomattavasti vilkastunut ja hinnat sen johdosta kohonneet. Yleensä on näissä pitäjissä 2/3 taloista sellaisia, joilla on yksi siitosemakko ja 1/3:lla on kaksi tai useampi. Pienemmillä taloilla on vain lihotussika omaa taloutta varten, suurimmilla niitä on 1-2 kpl. Keväällä on porsasemakoitten määrä suurempi kuin muina vuodenaikoina. Päätuotantona ovat porsaat sekä tämän ohella omaan talouteen tarvittava liha.

Sikojen siitos - siinä puutteita

Vaikkakin sikojen pito on näin laajaa, niin on siinä muutamia puutteita ja ehken kaikkein enimmänsä laiminlyödyttä siitoksessa. Yhtä karjua kohden tulee 40-50 emakkoa ja tästä johtuu, että karjun vaikutus ulottuu hyvin suureen lukuun jälkeläisiä. Millaisia ovat karjut? Täytyy vastata, että ne ovat yhtä kirjavia kuin edellämäinnittu sikakanta kokonaisuudessaan, jos ei oteta lukuun Suvannon itäpään ympärysseutuja, joissa on joitakin verrattain hyviä kantakirjäläimistä polveutuvia yorkshiretyyppejä karjuja. Useimmiten ovat karjut nuoria, alle kahden vuoden. Olosuhteet ja käytäntö ovat muodostuneet sellaisiksi, ettei kenenkään oikeastaan kannata pitää kunnollista, täysi-ikäistä karjua. Astutusmaksu on nimittäin 10-15 mk. Jos jollakulla on vaikkapa puhdasrotuinen yorkshirekarju ja hän tahtoo ottaa astutusmaksua 25-30 mk, niin heti joku naapuri panee karjuporsaan kasvamaan luovuttaen sen astutukseen 10-15 markasta. Jos karjua kohden olisi 50 emakkoa, niin saadaan mainitulla maksulla vain 800-1000 mk vuodessa, josta siis tulee karjun ruokintaa ja muuta hoitoa varten 2-2½ mk päivässä ja sillähän sitä ei kannata pitää. Tästä johtuu, että karjuja käytetään yleisesti liian nuorina astutukseen, jo 5-6 kk ikäisinä ja 1-2 vuoden iässä ne leikattuina lihotetaan ja teurastetaan, vaikka niiden kuntoisuusaika silloin vasta oikein alkaa. Tästä huolimatta ovat muutamat suurimmat talot koettaneet hankkia ja pitää kunnollisia karjuja, vaikka se vaatii niiltä suuria uhrauksia, kun talossa ei ole 6-8 emakkoa enempää.

Niin hyvin siitoskarjuihin kuin emakkoihinkin nähden on valikointi porsaista oikea. Niiksi otetaan mieluummin vanhemman emakon suurilukuisesta pahnueesta vilkkaimmat ja suurimmat porsaat, joilla on enimmänsä nisiä. Yleensä ei tulisi jättää siitokseen porsasta, jolla on alle 12 nisiä. Mutta nyt on emakkoihin nähden sama suuri epäkohta vallalla kuin karjuihin: ne astutetaan liian nuorina, jopa 5-6 kk ikäisinä. Seurauksena tästä on, että emakat jäävät hyvin pienikokoisiksi. Niiden keskipaino lienee n. 100-130 kg elävää

painoa.

Emakkoihin nähden on tämän lisäksi muuan omituinen tapavallalla. On nimittäin aivan yleistä, että emakko teurastetaan 2-vuotisena, vaikka sen pahnueet olisivat osoittautuneet säännöllisesti suuriksi. Tähän selitystä kysyttäessä sanottiin, että vanhan emakon lihaa ei voi käyttää taloudessa, se muka on huonoa ja sitkeää. Jos todellakin halutaan olla niin herkkusuita, niin miksei silloin voisi lihottaa taloutta varten nuorta sikaa porsaasta ja myydä vanha emakko lihotettuna kulutuskeluihin, sillä hintaeroa kotimaisilla markkinoilla vanhan ja nuoren yhtä lihavan sian lihalla ei ole ollenkaan tai on se mahdollisesti jossain erikoistapauksessa 25-30 p/kg. Tässä asiassa voitaisiin nykyisten porsaiden hintojen mukaan säästää useampia tuhansia pitämällä hyvää emakkoa aina 5-7-vuotiseksi ja saamalla siitä säännöllisesti suuria pahnueita, kun sen sijaan nuori emakko tavallisesti 1-2 ensimmäisellä porsimiskerralla antaa alhaisen porsasmäärän. Kolmas paha epäkohta on yleisesti käytetty suku siitos. Onpa taloja ja kyliä, joissa samasta alkuparista lienevät olleet sekä karjut että emakot kymmenenkin vuotta. Seurauksena tästä on ollut huomattava sikojen koon pieneneminen, heikkoluisuus ja huono sikiävyisyys ja varsinkin viime mainitusta aiheutuu vuosittain yksityisille sikojen omistajille huomattavia tappioita. Porsaita on 8-9 kpl keskimäärin pahnueessa. Tätä keskimäärää alentavat huomattavasti edellämmainitut syyt, sillä usein syntyy vanhoistakin emakoista vain 2-5 porsasta. Korkeimman kuulemani ja yleensäkin harvinaisen korkean porsasluvun oli saanut muuan 11-nisäinen, 2-vuotias emakko Lapinlahden kylässä Sakkolassa, nimittäin 21 porsasta viime keväänä. Niistä jäi eloon kuitenkin vain 12 kpl. Rautateitse lähetettyjen porsaitten keskipaino on ollut n. 9 kg, sen vaihdella 6-14 kg 4-6 -viikkoisena.

Sikojen ruokinta

Aikaisemmin Pietarin tien ollessa auki oli sikojen ruokinta näillä seuduilla helppoa, sillä ensinnäkin jauho ja rehu jauho oli hyvinkin halpaa, mutta vielä halvempaa kuin ja erittäin voimakasta sianruokaa tuotiin Pietarista maidonmyyntimatkailta palatessa hevoskuormittain, nimittäin leivän yms. jätteitä suurista leipomoista; ne maksoivat tavallisesti 1-2 ruplaa hehdon säkki. Kerrotaanpa tuodun epäonnistuneita kakkutaikinoita, jotka kotona pilaantumisen estämiseksi ensin paistettiin. On selvää, että sianhoito sen hintaisilla ja laatuilla rehuilla hyvin kannatti.

Nykyään käytetään sianruuaksi etupäässä keittiöjätteitä, viljaa, kuorittua maitoa ja lisäksi perunoita sekä karikkeita. Oli ilahduttavampaa huomata, että useissa taloissa oli kymmenkunta vuotta sitten Suomen Sianjalostusyhdistyksen toimesta pidettyjen kurssien vaikutuksesta otettu käytäntöön hapankäytterehuokkia. Siitä myöhemmin enemmän. Olipa eräässä talossa, Raudun Laposilla, samoilla kursseilla saadun aloitteen takia käytetty jo monena kesänä varsinaista laidunruokintaa 6-8 sialle sitä varten kylvetyllä laiturilla. Laidun on kylvetty eri aikoina kolmeen lohkokseen. Siemenenä on käytetty 1/3 ruista, 1/3 kauraa, 1/3 ohraa, kylvö tavallista tiheämpää. Syöttö alkaa, kun oras on tullut 15-20 sm korkeaksi ja päästetään aamuin sekä illoin siat n. 1/2 tunniksi syömään. Ne pian oppivat käyttämään koko tuon ajan yksinomaan syömiseen, eivät tongi maata. Kun yksi lohko on

tullut tarkkaan syödyksi, siirrytään toiselle. Lohkojen suuruus on 500 m², siis koko laidunalan 15 aaria ja sanottiin, että väkirehua ei tarvitse yhtään antaa lisäksi. Kun syöttö voi kestää 3½-4½ kk kesässä, on tämä ruokinta halpaa.

Kesän aikana on yleensä tapana antaa sikojen olla maantiellä ja kylien läheisyydessä omin valtoinensa. Usein ovatkin suuret alat maantienvierä kylissä ja niiden lähellä mustalla mullalla sikojen kyntäminä. Tällainen vapaa elämä vaikuttaa edullisesti sikojen elimistöön, mutta täyttää ravintomäärää ne eivät saa, monesti annetaan niille lisärehua kotona. Sanottiinpa eräässä kylässä rautatien varrella, että sianhoitoa oli vähennetty siksi, ettei niitä enää voinut laskea vapaasti ulos, kun voivat jäädä junan alle.

Mikä sitten on syynä siihen, että Sakkolan porsaat ovat tulleet niin kuuluisiksi ja kovasti halutuiksi kysyttäessä, sillä edellisessä ei ole ilmennyt mitään sellaista, joka oikeuttaisi niiden maineen. Siihen on kyllä syy ja se on: porsaitten hyvässä ruokinnassa ja kasvatuksessa.

Porsaitten ruokinta

Kun porsaat ovat noin viikon ikäiset, viedään niille nurmiturvetta, savea ja hiekkaa sekä hiiltä. Niihin ne käyvätkin ahnaasti käsiksi, sillä niiden ruumiin kivennäisainetarve on suuri. Sanotaan myös yleisesti huomattua, että on hyvin helppo opettaa porsaat juomaan lisämaidoita, jos ne jo ennen sitä ovat oppineet tonkimaan ja syömään edellämmainittuja aineita. Lisämaidon syöttäminen alkaa 10 päivän iässä. Alussa voi 10 porsaan pahnue juoda sitä vain 1/2 l kerrallaan kolmesti päivässä. Kolmannella viikolla on annos 1-1½ litraa 4-5 kertaa päivässä ja neljännellä viikolla 3-4 litraa 5-6 kertaa päivässä. Täten tulee maitomäärä porsasta kohden olemaan 13-18 litraa. Maito annetaan aina lypsylämpimänä tai lämmitettynä. Jos maitoa ei näin paljon riittäisi, tehdään kaura- tai ohraryneistä täysin kypsä puuro, johon sekoitetaan ennen käyttöä niin paljon maitoa, että se tulee vetelän vellimäiseksi. Jossain paikoin annetaan myös kuorittuja keitettyjä perunoita maidon seassa. 4-5 viikon ikäisinä ovat porsaat erittäin vilkkaita, silokarvaisia ja viihtyvän näköisiä.

Emakkoa ruokitaan myös hyvin imetysaikana. Se saa 1½-2½ kg jauhoja päivässä riippuen kunnostaan ja muun ruokinnan laadusta.

Lisäksi on tapana rajoittaa 3-4 viikon välillä porsaitten liikumatilaa, niin että ne eivät kuluttaisi ruokaa turhaan telmimiseen. Akkunat karsinassa peitetään myös joskus samasta syystä. Porsaitten lisäruokinta kustannukset tekevät nykyään 10-12% kevätporsaitten hinnasta syksyllä n. 20-25 %.

Sikalat

Sikalat tällä alueella ovat ylipäättensä alkeellisia, maalattialla varustettuja puusikaloita. Ikkunat niissä ovat pienet. Kopin pinta-ala on tavallisesti 1½, 2x2 m. Lanta tyhjennetään 2-3 kertaa vuodessa.

Kuitenkin on jo muutamissa taloissa täysin ajanmukaiset sikalat. Myyty porsasmäärä, myyntipaikat ja porsailta saadut rahatulot.

Porsaitten oston maanviljelijöiltä toimittavat välittäjät (parisniekat) ja he vievät ne markkinapaikoille joko itse ne siellä myydäkseen tai tapahtuu myynti paikallisten välittäjän kautta. Vaunulastiin mahtuu noin sata porsasta ja ruokana matkalla on joko maito tai edelläänmainittu maitovelli.

Raudun aseman kautta on kesk. 30 p päätyneen vuoden aikana lähetetty enimminkin, nimittäin 3864 porsasta (niistä suuri joukko Sakkolan ja Metsäpirtin alueelta), Peräjärveltä on lähetetty 1107, Kiviniemestä 419 ja Sakkolan asemalta 903 porsasta. Meritse lienee alueen ulkopuolelle viety ehken 200-300 kpl; tähän tulevat lisäksi omassa keskuudessa siitosporsaisiksi myydyt sekä lihotussioiksi jätetyt porsaatsat, ehken 10-12 % kokoporsasmäärästä. Huhti-kesäkuulla on ylempänä mainituista määristä lähetetty n. 4000 kpl, siis lähes 2/3 koko vuoden aikana myydyistä porsaista. Lopullisista myyntipaikoista on Viipuri ylivoimaisesti ensi sijalla, sinne on lähetetty n. 2000 porsasta, Sortavalaan tuhatkunta, Haminaan ja Kotkaan 800-900, Lappeenrantaan, Kouvolaan ja Tampereelle pienempiä määriä, samoin pitkin Karjalan sekä Suojärven radan varrella, vieläpä edellisinä vuosina aina Kokkolaan ja Ouluun saakka.

Maanviljelijäin lähtöasemalla saama keskihinta oli viime keväänä 200 mk/kpl ja vaihteli se 180-250 mk. Sama oli keskihinta myöskin keväällä 1922, kesällä 160 mk (100-200), syksyllä 80 mk ja viime talvena 75 mk/kpl. Myyntihinta on Viipurissa viime keväänä vaihdellut 275-350 mk/kpl. Suoranaisia rahatuloloja ovat paikkakunnan maanviljelijät saaneet porsaillaan ainakin 1,2-1½ milj. mk vuodessa. Yleensä ovat porsastulot emakkoa kohden 2½-4 tuhatta mk vuodessa. On paljon taloja, joiden tulot porsaista ovat vuoden kuluessa olleet yli 10 tuhatta mk. Eräskin maamies huomautti leikkillisesti: "Nuo siathan ne meillä ovat rakentaneet tämän uuden asuinrakennuksen". Yleensä on se käsitys paikkakunnalla vallalla, että eläminen olisi huomattavasti vaikeampaa ilman porsaista saatavia tuloja.

Käkisalmen Sanomat 24.7.1923

Metsäpirtin suojeluskunnan urheilu- ja kesäjuhla

onnistui viime sunnuntaina epävakaisesta säästä huolimatta hyvin.

Kansaakin kertyi salin täydeltä. Päivällä suoritettiin ampu-makilpailu jossa kilpailtiin kivääriammunnassa s.k:n jäsentenvalisesta kiertopalkinnosta "metsästäjäpatsaasta". Kilpailun voitti kolmannen kerran peräkkäin Jalmari Korpelainen pistemäärällä 103 saaden kiertopalkinnon omakseen. Seuraavat olivat Eemil Tuohioja 91 pist., Matti Kuronen 78 pist. ja Mikko Peltonen 75 pist. Osanottajia oli 15 suojeluskuntalaista.

Suojeluskuntien välisen köydenvetokilpailun voitti Metsäpirtin s.k:n jalkaväkiosasto tiukan vedon jälkeen Saaroisten s.k. patterin. Seuraavina olivat Raajun jalkaväkiosasto ja Taipaleen - Koukunniemen s.k.-osasto.

S.k.-viestipokaalin 1600 m matkalla voitti vuodeksi haltuunsa Metsäpirtin s.k:n osaston joukkue ajalla 4,28. Seuraava Raajan osasto aika 4,30 ja Saaroisten osasto 4,51.

Viisiottelussa, johon kuului kuula, keihäs, korkeus, 100 m ja 1500 m, sai parhaan pistemäärän Albert Lamppu 323,23, Matti Kuronen 302,23 ja Jalmari Kauhanen 290,40 pist. Hyväksi tulokseksi voipi mainita Lampun keihäänheittotulos, joka oli 53,80.

Juhlailtama oli ns-talolla, jossa ohjelmassa mainitaan mm. kuorolaulua, puhe, kertomus, kirjailija Kainulaisen vakavia ja humoristisia esityksiä, jotka yleisö palkitsi kätten tapuksilla. Lopuksi esitettiin sujuvasti Kainulaisen uusin yksinäytöksinen laulusek. kappale "Vapaustaistelijaita" tekijän esiintyessä pääosassa ja otti yleisö esityksen lämpöisesti vastaan. Suojeluskunnan puolesta lausutaan kirjailija Kainulaiselle kiitokset juhlan ohjelman avustuksesta. Juhlan väliajalla oli salonkikivääri ampumista ja piilenheittoa, josta jaettiin palkinnot. Ammunnassa sai parhaat pistemäärät Mikko Peltonen 85 pist., Onni Kuoppa 83 pist., Vilho Viskari 82 pist. ja Eemil Tuohioja 82 pist. Palkinnot ratkaistiin uusinnalla.

Käkisalmen Sanomat 7.8.1923

Kunnan valtuusto: 11.08.1923

Pöytäkirja tehty Metsäpirtin kunnan valtuuston kokouksessa 11 päiv. elokuuta 1923 Saapuvilla olivat valtuuston jäsenet toiset paitsi Heikki Myöhänen, J. Hinkkanen.

1§ Kokous tunnustettiin lailliseksi.

2§ Kirkonkylän koululle päätettiin palkata toinen apuopettaja.

3§ Kansakoulujen piirijakotoimikuntaan valittiin rovasti J.K. Sakkinen kokoonkutsujaksi ja jäseniksi Aleks Tuokko ja T. Toivainen.

4§ Kouluhallituksen hyväksymä kansakoulujen ohjesääntö luettiin ja hyväksyttiin sellaisena ja astuu tämä ohjesääntö voimaan 1 päiv. elokuuta 1923.

5§ Joentaan kansakoulun johtokunta valtuutettiin vuokraamaan koululle huoneuston siihen saakka kunnes uusi koulutalo valmistuu.

6§ Joentaan koulurakennuksen piirustuksille kouluhallituksen vahvistusta hakemaan valittiin maanviljelijä Albert Hattakka ja sama henkilö valtuutetaan huolehtimaan kaikista edellä mainitun koulun tonttimaan erottamista koskevista sekä rakennusasioista.

7§ Valtuuston puheenjohtajan eronpyyntöön ei valtuusto suostunut.

8§ Kirvesmäen laivalaituriin menevää kunnan hallussa olevaa maantietä päätettiin tarjota valtion kunnossa pidettäväksi, tarjousta tekemään valittiin kunnan tielautakunnan jäsenet A. Ukkonen ja H. Koskinen.

9§ Aviottomien lasten huoltajaksi valittiin holhouslautakunnan esityksestä tilallinen Simo Tuokko Raajusta.

10§ Piirimielisairaala hanke siirrettiin toistaiseksi.

11§ Matti Kaukisen lähettämän kirjeen johdosta joka koskee piirimielisairaalan alkukustannuksia päätettiin tietustaa

että onko kuntaamme velotettu sen jälkeen kun olemme hankkeesta ilmoittaneet luopuvamme.

12§ Heikki Loposen tuomiosaatavia perimään kuittaamaan kunnan puolesta valittiin Jooseppi Eva.

13§ Heikki Loposen kunnalle siirtämiä saatavia perimään valtuutettiin J Eva

Kokouksen puolesta
S Laulajainen

Pöytäkirja tarkastettu ja oikeaksi havaittu
Aatami Hämäläinen
Matti Eva

Julkiluettu 11/8 23
Juho Korkka
Heikki Hatakka

Urheilujuhlat Taipaleessa

Metsäpirtin suojeluskunnan 25 patterin urheilujuhlat ja illat vietettiin Taipaleen lautalla viime sunnuntaina. Kilpailut alkoivat klo 2 ip. viisiottelulla, johon kuului pituushyppy, 200 m juoksu, keihäänheitto, 1500 m juoksu ja kiekon heitto.

Osanottajia tähän kilpailuun oli 8 urheilijaa ja jakaantuivat palkinnot seuraavasti:

1. p. Alb. Lamppu 8 pist., 2. palk. Matti Karonen 14 pist. ja 3. p. Artturi Peltonen 16 pist.

Tulokset 200 m juoksussa olivat:

A. Lamppu 24,8 sek., A. Peltonen 25 sek., keihäänheitossa oli parhain tulos A. Lampulla 50,3 m ja pituushypyssä samalla 5,49 m.

3000 metrin juoksussa oli 8 osanottajaa, joista kolme melkein puoliväliin juostuaan keskeytti. 1. palk. sai Aarne Ukonen 11 min, 2.p. Aapro Kuoppa 11 min 4 sek. ja 3.p. Väinö Korpelainen 11 min 6 sek.

Samassa tilaisuudessa pantiin toimeen patterin miehistön keskeiset ampumakilpailut 100 ja 150 m matkoilta karabiinilla, jossa kilpailtiin ensi kertaa kiertävästä palkinnosta. Kiertopalkinnon voitti sotilas Joos. Paakkinen 2.palk. sai korpraali J. Jortikka ja 4.p. s.k.-upseeri E. Laulajainen.

Yleisessä piilenheittokilpailussa sai 1.palk. Ernesti Susi 21 pist., 2 palk. Eetu Repo 20 pist, 3.p. Jussi Pelli 18. Saman tuloksen sai myös kaupanhoitaja M. Lamppu 18 pist., mutta olivat sattumat edelliseltä paremmat.

Kilpailujen päätyttyä olivat juhlaillamat s.k. patteriston vuokraamassa suuressa varastohuoneessa, johon yleisöä saapui ilahduttavan runsaasti. Erikoisen rikkaasta ohjelmasta, mitä iltamassa suoritettiin, mainittakoon Vilakkalan seka- ja mieskuoron kauniit vakavahenkiset laulut, joita yleisö mieltymyksellä kuunteli. Tervehdyspuheen piti patterin upseeri Ilm.Laulajainen puheen voimistelun ja urheilun merkityksestä, jonka tulisi jokaisessa yksilössä kasvat-
taa isänmaanrakkautta kansan kokonaisuuden säilymiseksi. Runon ”Karkuri” lausui hyvin onnistuneesti kirj. Ruupertti Kainulainen ja puheen Suomen nousevalle ja nykyiselle nuorisolle piti patteriväpeli, op. T. Toiviainen. Vielä oli ohjelmassa hauskoja kevyitä lauluesityksiä R. Kainulaiselta

ja kauppamatkustaja J. Pelliltä sekä verrattain onnistuneesti esitetty R. Kainulaisen kirjoittama näytelmäkappale ”Vaupaustelijoita”. Yleisön käytös oli verrattain siivoa. Ai-
neellinen tuloskin iltamasta oli hyvä.

Käiksalmen Sanomat 21.8.1923

Karjala-seura perustettu Metsäpirttiin

Akateemisen Karjala-seuran kokous pidettiin viime maanantaina Metsäpirtissä. Kokouksessa piti puheen seuran sihteeri, ylioppilas Erkki Räikkönen. Samassa tilaisuudessa perustettiin Metsäpirttiin Karjala-seura, jonka puheenjohtajaksi valittiin aluepäällikkö Simo Susi, sihteeriksi ylioppilas Ilmari Laulajainen sekä muiksi johtokunnan jäseniksi kaupanhoitaja Lamppu, maanviljelijä Tuokko ja kanttori M. Jortikka. Kokouksessa oli runsaasti väkeä.

Käiksalmen Sanomat 30.8.1923

Salakuljetus kaakkoisella rajalla loppunut miltei kokonaan

Rajalta saapuneiden tietojen mukaan on salakuljetus Raudun ja Metsäpirtin kohdalla, joka viime syksynä ja talvena oli erittäin kovassa vauhdissa, nyttemmin miltei kokonaan loppunut.

Tämä on johtunut siitä, että suomalaiset salakuljettajat eivät viime vuosina enää voineet tavaran vastineeksi vastanottaa ryssäläisiä seteleitä, vaan vaativat siitä kultaa ja hopeaa, jota sittemmin salateitse toivat Suomeen. Estääkseen mainittujen jalojen metallien maasta vientiä ovat ryssät rajalle asettaneet niin vahvan vartioston, että salakuljetusta on miltei mahdotonta harjoittaa. Kun venäjällä kaiken lisäksi salakuljettajia kohdellaan ylen ankarasti, niin että on aina vaara tulla ammutuksi, eivät rohkeimmatkaan uskalla sinne lähteä, vaan on koko gulassi- ja salakuljettajalauma katsonut parhaaksi supistaa liikkeensä mahdollisimman pieneksi tai hylätä sen kokonaan. Suurin joukko elättää itseään nyt metsä- ym. sekatoilla odottaen hetkeä, milloin ’vanhat hyvät ajat’ taas palaavat, ilmoittaa kirjeenvaihtajamme.

Käännyimme edelläolevien tietojen johdosta toissapäivänä Kannaksen rajakomendanttiviraston puoleen, mistä ilmoitettiin, että tiedot pääasiallisesti kyllä pitävät paikkansa. Elokuun aikana on salakuljetus ollut aivan vähissä pitkien koko Kannaksen rajaa. Syynä tähän on osaksi venäläisten kullen ja hopean vientikielto sekä ankarampi vartiointi, mutta myöskin Suomen puolella on vartiointia erinäisin toimenpitein tiukennettu. Kuinka kauan tällaista ”hiljaisuutta” kestää, on vaikea sanoa, mutta otaksuttiin virastossa, että syyspimeiden aikana yrittävät salakuljettajat uudelleen kaiken uhallakin, molemminpuolisesta vartiointista huolimatta. Toistaiseksi on salakuljetus kyllä ollut vähäistä, mutta esimerkiksi kaikenlaisten hämäräperäisten henkilöiden rajanylittämiset eivät ole osoittaneet vähentymistä.

Maakansa 6.9.1923

Karhuja liikkuu Metsäpirtissä

Raadelleet useita lehmiä ja muita eläimiä.

Sikäli kuin meille ilmoitetaan Metsäpirtistä, on siellä ollut liikkeellä karhuja, jotka ovat aiheuttaneet jo paljon tuhoa.

Niinpä ovat ne tappaneet Tahvo Paukulta lehmän ja Mikko Puikkoselta repineet hyvin pahasti kaksi lehmää. Muita pienempiä eläimiä on myöskin kadonnut.

Useimmat karjanomistajat ovat olleet pakotettuja muuttamaan karjansa varsinaisilta laitumilta niityille, mutta koituu siitä karjanomistajille tietenkin hankaluutta. Karhun jälkiä on nähty myöskin ns. Resso- niittyjen laitametsissä, missä on paljon karjaa.

Paikkakunnalla on herätetty kysymys yhteisten kyläjahtien järjestämisestä, jotta saataisiin tuhotuiksi tänne rajan yli tulleet kutsumattomat pedot.

Käkisalmen Sanomat 6.9.1923

Kunnan valtuusto: 28.09.1923

Pöytäkirja tehty Metsäpirtin kunnanvaltuuston kokouksessa kunnan tuvalla 28 päiv. syyskuuta 1923. Saapuvilla olivat valtuuston jäsenet toiset paits: Martti Eeva, H. Myöhänen Taureen ja A Hämäläinen.

1§ Kokous tunnustettiin lailliseksi.

2§ Kunnallislautakuntaan valittiin Aleks Korpelainen 11 äänellä M Koskivaaran 3 ääntä ja Juho Lampun saatessa 3 ääntä, toiseksi varsinaiseksi jäseneksi valittiin Heikki Peltonen.

3§ Kunnallislautakuntaan varajäseneksi valittiin Aatami Viskari.

4§ Maanviljelysrahaston johtokuntaan valittiin Jalmari Hatakka ja Tahvo Haapsaari.

5§ Holhouslautakuntaan valittiin Heikki Koskinen.

6§ Kirkonkylän kansakoulun johtokuntaan valittiin Aleks Tuokko ja Eino Leimola.

7§ Saaroisten kansakoulun johtokuntaan valittiin Jaakko Hyytiä ja Martti Peltonen.

8§ Raajun kansakoulun johtokuntaan valittiin Juho Lamppu Tahvo Lemmetti.

9§ Terenttilän kansakoulun johtokuntaan valittiin Arvi Ukkonen Matti Pulakka.

10§ Joentaan kansakoulun johtokuntaan valittiin Juho Kuoppa ja Jaakko Paukku.

11§ Köyhäinhoitolautakuntaan valittiin puheenjohtajaksi Aleks Tuokko varapuheenjohtajaksi valittiin Aleks Orava.

12§ Köyhäinhoitolautakunnan puheenjohtajan palkaksi päätettiin tuhatta viisisadaa (1500) mk vuodelta.

13§ Köyhäinhoitolautakunnan tekemä piirijako hyväksyttiin sellaisenaan joka löyty kirjoitettuna tämän pöytäkirja lopussa.

14§ Köyhäinhoitolautakuntaan valittiin jäsenet piirittain seuraavasti:
Koukunniemen piiristä Mikko Viskari ja varajäseneksi Heikki Koponen,

Raajun piiriin Nikolai Jeremejeff varsinaiseksi ja Jooseppi Lamppu varalle

Metsäpirtin piiriin Simo Susi vakinaiseksi ja Martti Kuoppa varalle.

Joentaan piiriin Juho Korkka vakinaiseksi ja Paavo Kaaprp Paukku varalle.

Vanhajaam piiriin Matti Jaakp Kiiski vakinaiseksi ja Simo Hynnä varalle.

Viisjoen piiriin Aatami Hyytiä vakinaiseksi ja Tahvo Lau-lajainen varalle.

15§ Kunnan metsälautakuntaan valittiin Jalmari Hatakka ja varalle Simo Susi.

16§ Kunnan takseerauslautakuntaan valittiin puheenjohtajaksi Jooseppi Eva ja varapuheenjohtajaksi Aleks Orava jäseniksi seuraavasti:

Tahvo Lemmetti Lapanaisista,

Vasili Laurila Vaskela,

Juho (Antp) Paksu Raaju.

Salomon Käkönen Koukunniemi,

Heikki (Aleks) Laulajainen Taipale (Toivola)

Aapro (Juhp) Peltonen Metsäpirti,

kauppias Aapro Hatakka Hatakkala,

Heikki Haapsaari Haapsaaresta,

Kaapre Korkka Korholanjaamasta,

Kaapre Pusa Joentaa,

Manu Peltonen Viisjoki,

Aatami Hyytiä Saarois,

Juho Paukku Vanhajaama

Simo Hynnä Salosta ja

Edvart Markström tullinvartia Taipalesta

17§ Tutkijalautakuntaan valittiin puheenjohtajaksi kauppias Aapro Hatakka ja jäseniksi Matti Koskivaara, Salomon Käkönen, Mikko Tuokko, Aatami Hyytiä, Jalmari Taurén, Heikki aaprp. Tuokko, Juho Kuoppa, Juho Lamppu.

18§ Maaherran virkakirje No 5975 luettiin.

19§ Joentaan kansakoulun apuopettajan viran perustaminen siirrettiin toistaiseksi.

20§ Maataloushallituksen kirjelmän elok: 29 p:tä 23 no 1721 johtosta velvoittaa valtuusto maataloustuotannon etistämisrahaston johtokuntaa heti laatimaan kirjeen vaatiman kertomuksen ja lähettämään se valtuuston puheenjohtajalle.

21§ Räisälän kansanopiston kannatusjäseneksi ei Metsäpirtin kunta kaukana olevana kuntana voinut ruveta.

22§ A Aleksejeff anomukseen saada vapautus kunnan maksusta suostuttiin.

23§ Sakkolan kunnan valtuustopuheenjohtajan kirjelmän No 303 päätti valtuusto ottaa Sakkolan kunnan lapsia Terenttilän kansakouluun sikäli kun tilaa riittää.

24§ Asutuslautakunnan kirjelmä no 10 siirrettiin seuraavaan kokoukseen.

25§ Valtion tielautakunnan tekemä menoarvio v. 1924 teiden kunnossapitoa hyväksyttiin sellaisenaan.

26§ Kunnallislautakunnan tekemään ehdotukseen myytä

kunnan tilalta sauna, vanhat pienet tuvat, pieni aitta, Rikun vanha tupa ja läävä jätettiin tällä kerta kunnallislautakunnan harkinnan varaan.

27§ Köyhäinholtolautakunnan esityksestä päätettiin Mikko Kurikan asunnon järjestäminen jättää kunnallislautakunnan ja köyhäinholtolautakunnan huoleksi.

28§ Ruudolf Aleksnd Mälläri anomukseen päästä Metsäpirtin kuntalaiseksi päätti valtuusto suostua ja puoltaa hänen pääsyään suomen kansalaiseksi.

29§ Tullinvartijan Onttisen valitukseen korkeimmalle hallinto-oikeudelle vastaamaan valittiin J Eva ja A Ukkonen.

30§ Metsäpirtin kuntaa varten tehty kansakoululaitoksen piirijaon tarkistusehdotus hyväksyttiin sellaisenaan muuten paitsi Lapanaisten kylä siirrettiin Vaskelan koulupiiriin. Kirkonkylän kansakoulun oppivelvollisuuslain voimaan astuminen muutettiin v 1923 vuodeen 1928, Terenttilän kansakoulussa 1923 vuoteen 1928, Saaroisten koulussa v 1923 vuoteen 1928, Joentaan koulussa v 1924 vuoteen 1929, Raajun Vaskelan koulussa 1928 vuodeen 1933.

31§ Joentaan kansakoulun piirustuksille kustannusarvio hommaamaan valtuutettiin Arvi Ukkonen

Kokouksen puolesta
Salomon Laulajainen

Pöytäkirja tarkastettu ja oikeaksi havaittu.
Miko Tuokko
A Hämäläinen

Karhuvierailu Metsäpirtissä

Kun talollinen Tahvo Suikkanen Joentaan kylästä joku päivä sitten naapurinsa kanssa kävi metsässä, tuli mesikämmen heitä vastaan keskellä päivää nousten takajaloilleen. Hetken seistytään vastatusten antoi karhu ruman vihellyksen, jolloin miehet säikähdyksissään läksivät pakoon. Salokylällä on karhu raadellut lehmän sekä lampaita, muu karja pelastui paimenien uhkarohkeudella.

Maakansa 28.9.1923

Metsäpirtissä

on muodostettu yksi ainoa porvarillisten puolueiden seklista.

Siinä ovat valtuusmiesehdokkaista seuraavat:
Nikolai Jeremejeff, maanvilj. Vaskela (ml), Arvi Ukkonen, maanvilj. Koukunniemestä (kok.), Mikko Simonp. Peltonen, maanvilj. Korholanjaamasta (ml), Tuomas Toiviainen, kansak.op. Terenttilästä (kok.), Salomon Käkönen, maanvilj. Koukunniemestä (ml), Tahvo Haapsaari, maanvilj. Saaroisista (ed), Matti Lamppu, kaupanhoitaja Koselasta (kok.) ja Tahvo Aapronp. Hämäläinen, maanvilj. Saaroisista (ml).

Tilintarkastajiksi Albert Hatakka, maanvilj. Martinkorholasta, Mikko Peltonen, poliisikonstaapeli Viisjoelta ja varalle Aatami Nuora, maanvilj. Koukunniemestä ja Jalmari Hatakka, maanvilj. Hatakkalasta.

Maakansa 9.11.1923

Kalastusoikeus Suvannolla ja Taipaleenjoella

Metsäpirtin kunnanvaltuuston päätöksen johdosta

Metsäpirtin kunnanvaltuusto kuuluu päättäneen yrittää vuokrata valtiolta kunnalle viideksi vuodeksi tämän kuun 19 päivänä huutokaupalla tarjottavan kalastusoikeuden Suvannolla ja Taipaleenjoella. Tämä, lievästi sanoen, harkitsematon päätös on herättänyt monissa veroa maksavissa kuntalaisissa huolestumista ja kummastusta. Tämän tapaista yritystä voi näet syystä pitää epäonnistuneimpana kunnallissosialistisena kokeiluna, mitä yleensä ajatella saattaa.

Kun yksityinen johonkin liikeyritykseen ryhtyy, niin tekee hän edeltäpäin kannattavaisuuslaskelmia, sillä muuten on yritys uhkapeliä ja useimmassa tapauksessa edeltäkin tuomittu epäonnistumaan. Kalastuksen alalla on tällaisten laskelmien teko luonnollisesti tavallista vaikeampi. Saalis, kalastusvälineiden hinnat, kalastajien työpalkat, kalojen hinnat jne. ovat ennakolta vaikeat arvioida sellaisenkin, jolla on tällä alalla kokemusta. Ja ennen kaikkea tällaisen liikkeen menestyksellinen hoito vaatii harjoittajaltaan tavallista suurempaa huolellisuutta, taitoa ja kokemusta, muutoin voi liike, vaikka saalis ja hinnatkin olisivat hyvät, tuottaa tappiota. Ei ainoastaan liikkeen johtajalta vaan koko henkilökunnalta kysytään ehdotonta rehellisyyttä ja huolellisuutta tehtävissään. Lieneekö kunnanvaltuustolla päätöksen tehdessään ollut tiedossa soveliaat henkilöt johtoon asetettaviksi? Lieneekö se yleensä tarkemmin asiaa harkinnut. Mielestäni on kevytmielisiä ruveta kunnan yhteisiä verotuksella koottuja rahoja käyttämään tällaiseen yritykseen, jossa epäonnistumisen mahdollisuudet ovat varmasti paljon suuremmat kuin onnistumisen.

Varoittavana esimerkkinä on siinä suhteessa kuntamme elintarvelautakunnan toiminta, vaikka siinä edeltäpäin katsottuna ei ollut oikeastaan ensinkään tappion mahdollisuuksia, vaan ainoastaan voiton. Arvelen, ettei kellään kunnan veronmaksajalla olisi mitään sitä vastaan, että valtuuston jäsenet yksityisinä tai muodostamalla yhtymän esiintyisivät tällaisessa asiassa yrittäjinä. Mutta kunnan varojen käyttäminen tällaiseen yritykseen olisi varmasti kohtalokas erehdys, jota jalestäpäin olisi syytä katua. Jos valtuusto olisi kommunistinen, niin voisi vielä käsittää tämän tapaisen päätöksen syntymisen, koska se olisi heidän teoriojensa kanssa sopusoinnussa, mutta kun sen enemmistö on porvarillisia, on se sitä oudoksuttavampi.

Veroa maksava

Käkisalmen Sanomat 10.11.1923

Kunnan valtuusto: 10.11.1923

Pöytäkirja tehty Metsäpirtin kunnanvaltuuston kokouksessa 10 päiv marraskuuta 1923 Saapuvilla olivat valtuuston jäsenet toiset paitsi H Myöhänen M eeva J Hinkkanen A Hämäläinen H Hatakka A Hatakka H Koskinen.

1§ Kokous tunnustettiin lailliseksi.

Kuva 3:

2§ Joentaan koulutalo rakennus jätettiin rakennuslautakunnan huoleksi ja on rakennus tarjottava urakoitsijoille kaksilla piirustuksilla ja hyväksyminen huudoille jätettiin rakennuslautakunnalle.

3§ Laivarantaan menevän tien korjaus lasku hyväksyttiin sellaisenaan.

4§ Mustanojan sillan korjaus päätettiin jättää kunnan tielautakunnan huoleksi.

5§ Kunnan tielautakunnan käytettäväksi kunnan teiden kunnossapitoa varten myönnettiin 7500:- smk.

6§ Vaskelan kansakoulun opettajattaren neiti H Poutasen luontaisetujen lisäkorvaus hyljättiin aiheettomana.

7§ Lautamiesten A. Hämäläisen ja S. Suden palkan anomus hyljättiin sellaisenaan.

8§ Päätettiin jättää Karjalan Kannaksen liiton pyyntö jäsenekseen Metsäpirtin kuntaa, jätettiin seuraavaan kokoukseen.

9§ Luettiin Maalaiskuntien liiton kiertokirje No 17 ja jätettiin seuraavaan kokoukseen.

10§ Kunnallislautakunnan esitykset jätettiin seuraavaan kokoukseen.

11§ Otettiin käsiteltäväksi Metsäpirtin kirkolta Raudun asemalle menevä maantie asia jota päätettiin ehdottaa Pohjois-Suomen ja Karjalan maantiekomitean kuntoon laitettavaksi ja asiaa edelleen viemään valittiin Jooseppi Eeva ja M Koskivaara.

12§ Päätettiin huomauttaa kunnallislautakunnalle, että on korjattava kunnan tuvan kivijalka.

Kokouksen puolesta
S. Laulajainen

Pöytäkirja tarkastettu ja oikeaksi havaittu
Matti Koskivaara
Arvi Ukkonen

Kalastusolot Vuoksen alajuoksulla sekä läntisellä Laatokalla

Kalansaaalis ollut pitkin syksyä hyvä, jopa erinomainen.

Hinnat yleensä alhaiset, johon syynä kurjat kuljetusolot. Salakalastus päässyt suureen vauhtiin tehokkaan vartioinnin puutteessa.

Kalastus Vuoksen ja Suvannon koskissa sekä läntisellä Laatokalla on pitkin syksyä antanut hyviä, jopa erinomaisiakin tuloksia. Varsinkin Metsäpirtin ja Pyhäjärven kalastajat ovat pyynnissään onnistuneet ja tuoneet aina 50-60 lohta yhdestä katselmuksesta venekuntaa kohti, joskus enemmänkin. Hinnat ovat kuitenkin pysytelleet verrattain alhaisina vaihdellen 8-11 markkaan kilolta. Alhaiseen hintatasoon ovat syynä pitkät matkat rannikolta kulutuskeskuksiin sekä kurjat tieolot ja keli. Tuoreita kaloja täytyy kuljettaa parikin vuorokautta huonoja teitä pitkin, niitä täytyy useasti muuttella, joten kalat kadottavat paljon arvostaan huonotessaan. Siitäkään, että kalat hyvin pakataan rannikolla, ei ole ratkaisevaa apua. Epävakaiset säät vaikeuttavat niinkään kalastajin toimintaa. Ei likikään aina päästä pyydystysmatkalta heti kotia, vaan täytyy toisinaan epäsuotuisan tuulen takia vuorokausimääriä viipyä ulapalla taikka vierailla rannoilla odotellen tuulen taukoamista, ennenkuin voi uskaltautua kotimatalle. Kalastus- ja hätäasemia, joihin kalastajat voisivat veneineen, pyydyksineen ja saaliineen tuulellakin laskea, ei ole, ja niitten puute tekee ammatinharjoittamisen turvattomaksi ja vaaralliseksi. Kaikesta tästä johtuu, että kalastajain ansiot jäävät verrattain vähäisiksi, vaikka saalis olisikin tyydyttävä taikka sitä parempi. Kuten tunnettua, on Suomen valtio aikoinaan pidättänyt muutamia lohen ja siian kalastuspaikkoja omistusoikeuteensa. Nämä kalastuspaikat valtio sitten vuokraa määrätyiksi vuosiksi yksityisille kalastuksen harjoittamista varten. Tällainen valtion omistama kalastuspaikka on Vuoksen alajuoksu, mihin kuuluvat Kiviniemen, Suvannon, Koukunniemen ja Taipaleen kalastusasemat. Tärkeimmät näistä lohipaikoista ovat Koukunniemi ja Taipale sekä niitten välillä oleva Taipaleenjoki. Nämä alueet vuokrataan viisivuotiskaudeksi yksityisille, jotka sitten harjoittavat kalastusta tietyvästi laillisena aikana ja säännönmukaisilla pyydyksillä. -Mutta kun vuokraajat syksyllä lopettavat kalastuksen, alkaa ns. yhteinen kalastus. Varsinkin Taipaleen joen ympäristössä on paljon henkilöitä, jotka omin luvun ja vastoin lakia harjoittavat salakalastusta mitä suurimmassa määrässä. Vaikka voimassa oleva laki kieltää kaikenlaisen kalastuksen lohipeitoisissa vesissä lokak. 1 ja tammik. 1 päivien välisenä aikana, jolloin lohi kutee, nähdään siitä huolimatta Taipaleen joella pyyntiveneitä ahkerassa liikkeessä joka päivä ja useampia kerrallaan. Kun Taipaleenjoki on monessa paikassa erittäin sovelias lohen kudulle ja kun lohi myöhään syksyllä halukkaasti tarttuu syöttiin, saavat salakalastajat monasti kymmenittäin lohia venekuntaa kohti päivässä. On näin ollen selvää, kuinka suurta tuhoa tällainen luvaton pyynti tuottaa lohen kudulle, kun yhdestä ainoasta, noin 8 km pitkstä virrasta nostetaan sadokertain lohia joka päivä pitkin syksyä.

Nykyisen järjestelmän vallitessa on tätä hävitystä melkein mahdoton estää. Valtion puolesta on mainitulla alueella vain yksi kaitsija. Hän kyllä hätyyttelee luvattomia kalastajia, mutta on melkein mahdoton saada ketään syytteeseen, kun salakalastajat ovat veneissään naamioituina, niin ettei rannalta voi kalastajaa tuntea eikä soutamalla varovaisia salakalastajia voi myöskään pidättää. Ampuma-aseita ei saa

Kuva 4:

käyttää. Pari tullimestä on koettanut pitää vartiota, mutta hekin tuloksetta. Ja jos vartija sattuu tapaamaan kalastajan rannalta, ei syytetä voi nostaa todistajain puutteessa. Näin ollen on salakalastus jatkunut vuodesta vuoteen varsinkin Taipaleenjoella ja käynyt yhä julkeammaksi. Jos valtio aikoo edelleenkin pysyttää kalastuspaikat omistusoikeudessaan, tulisi sen kiinnittää suurempi huomio salakalastuksen ehkäisemiseen, joka voi muutaman vuoden kuluttua tuhota lohikannan perusteellisesti Vuoksen alajuoksun vesistä. Se olisi mitä suurin ja valitettavin tappio.

Mainittakoon tässä yhteydessä, että Metsäpirtin kunnanvaltuusto on hiljattain päättänyt vuokrata mainitut kalastusalueet seuraavaksi viisivuotiskaudeksi.

Käiksalmen Sanomat 17.11.1923

Kalastusoikeuden huutokauppa

Eilen tarjottiin huutokaupalla, joka toimitettiin yhtäaikaan lääninhallituksessa ja Käiksalmen kihlakunnan kruunuvoudin konttorissa Sakkolassa, ensi viisivuotiskaudeksi kalastusoikeus valtion kalavesistä Kiviniemessä, Suvannolla, Taipaleessa ja Igolassa. Tarjoukset tehtiin vaihtoehtoisesti joko siten, että pyydöt ja tokeet on poistettava syyskuun 1 päivään mennessä tai että ne on poistettava lokakuun 1 päivään mennessä.

Ensinmainittua vaihtoehtoa seuraten ei Sakkolassa kalavesiä yksitellen tarjottaessa tehty ollenkaan mitään tarjouksia ja kaikki yhdessä tarjottaessa teki korkeimman tarjouksen liikemies Tahvo Peltonen Metsäpirtistä 5000 mk. Viipurista tarjosi Kiviniemen kalastusoikeudesta tehtailija Karl Fazer 6200 mk, Suvannosta talollinen Matti Koskivaara Metsäpirtistä 7100 mk, Taipaleesta Metsäpirtin kunta 7800 mk ja Igolgan kalastusoikeudesta liikemies Nestor Toivonen 1000 mk. Kaikista kalavesistä yhteensä tarjosi liikemies Tahvo Peltonen 26000 mk.

Jos padot ja pyydykset saavat olla vedessä lokakuun 1 päivään saakka silmälläpitäen liikakalastusta, tehtiin seuraavat tarjoukset:

Sakkolassa Kiviniemestä tehtailija Karl Fazer 8400 mk, Suvannosta Matti Koskivaara 10000 mk, Taipaleesta Metsäpirtin kunta 9500 mk ja Igolgasta Nestor Toivonen 1000

mk. Kalastusoikeudesta kaikissa kalavesissä yhteensä teki korkeimman tarjouksen Juho Kareinen Kiviniemestä 43500 mk.

Käiksalmen Sanomat 20.11.1923

Aikaisemmat murhat ja ryöstöt Kannaksen rajalla

Niitä toimeenpanneet rajantakaiset suomalaiset punaiset tuhonnet toisensa keskinäisestä kateudesta ja saaliinhimosta.

Karjalalle kirjoitetaan rajalta:

Noin pari vuotta sitten oli sanomalehdissä melkoisen usein uutisia Kannaksen rajalla tapahtuneista murhista, ryöstöistä ym. tihutöistä, joihin itsensä tekivät syypäiksi rajan taakse paenneet suomalaiset punaiset, jotka harjoittivat ryöstöä Suomen puolella ammatikseen. Näistä rikollisista mainittakoon erittäinkin ns. Maksiman Olli, oikealta nimeltään Olli Sorvali Raudun Sirkäänsaaresta, joka pakeni Venäjälle kapinan jälkeen ja muuttui rajalaisten kauhuksi monien tihutöittensä tähden. Hän joutui kuitenkin omien rikostoveriensä vihoihin kaikenlaisten salakuljetus- ym. juttujen johdosta, ja kun nämä hänet kerran viime syyskesällä tapasivat itse teosta, hänet vangittiin. Hän yritti paeta, mutta haavoittui paetessaan hengenvaarallisesti ja on nyttemmin saapuneitten tietojen mukaan kuollut haavoihinsa. Kesällä 1921 olletikin olivat hevosvarkaudet jokapäiväisiä ilmiöitä. Punaisista ryöstäjistä sai tällöin kaksi surmansa kahakassa tullimiesten kanssa.

Metsäpirtin kohdalla rajaa oli niinkään Venäjän puolella samanlainen suomalainen rosvojoukko toiminnassa. Mutta täälläkin keskinäinen kateus ja saaliinhimo johti kaameihin veritöihin. Sanomalehdissä kerrottiin aikoinaan, kuinka Metsäpirtin rannasta ym. löydettiin ruumiita. Ne olivat kaikki rajantakaisten suomalaisten punaisten ruumiita, jotka oli murhatyön salaamiseksi tuotu Suomen puolelle. Kaikki murhat eivät kuitenkaan pysyneet salassa. Niinpä kun rautulainen A. Jantunen murhasi Miikkulaisissa, rosvojoukon pesäpaikassa, ilman muuta samoin rautulaisen T. Litmasen, Jantunen vangittiin ja mikäli Litmasen vaimo Suomeen paettuaan kertoi, tuomittiin jonkunlaiseen rangaistukseenkin. Vähitellen olivat rajantakaiset rosvojoukot tuhonnet toisensa. Yksistään Metsäpirtin kohdalla rajaa rannassa, sekä Suomen että Venäjän puolella ja metsissä, on löydetty noin kymmenen ruumista. Tarkkoja tietoja ei ole, mutta hyvin todennäköiseltä tuntuu, että murhattujen lukumäärä on paljon suurempikin. Tästä johtuu sekin, että tihutyöt ja ryöstöt rajalla ovat melkein tyyten loppuneet. Vallankumouksellinen punainen valiojoukko on tuhonnut itsensä varkaan kiistassa.

Maakansa 11.12.1923

Kunnan valtuusto: 15.12.1923

Pöytäkirja tehty Metsäpirtin kunnanvaltuuston kokouksessa 15 päiv. joulukuuta 1923. Saapuvilla olivat valtuuston jäsenet toiset paitsi Martti Eeva Heikki Myöhänen Juho Hinkkanen Alex Hämäläinen Atami Hämäläinen Matti Koskivaara Mikko Tuokko.

1§ Kokous tunnustettiin lailliseksi.

2§ Kunnan tulo- ja menoarvio vuodelle 1924 hyväksyttiin kunnallislautakunnan ehdotuksen mukaisesti.

3§ Valtion tulo ja omaisuusverolautakuntaan valittiin kunnan puolesta talolliset Simo Ukkonen Kirvesmäestä ja Alex Orava Koselasta ja varalle Koskinen H Hatakka Juho.

4§ Maalaiskunta lehti päätettiin tilata kunnallislautakunnan jäsenille ja valtuuston jäsenille.

5§ Valtuusto päätti kunnallislautakuntaa kehoittaa tekemään ehdotuksen puimalaitteiden hankkimisesta kunnan maatilalle. Ehdotus valmistetaan ensi kokoukseen.

6§ Viipurin maalaiskunnan kunnallislautakunnan esimiehen lähettämä kirje ei antanut aihetta tällä kertaa ryhtyä minkäänlaisiin toimenpiteihin.

7§ Viipurin aluejärjestön kieltolakiliiton kirjelmä ei antanut tällä kertaa mitään aihetta.

8§ Viipurin läänin piirimielisairaalan hankkeeseen päätettiin liittyä jäseneksi ja ottaa siihen osaa kahdella (2) sairausijalla.

9§ Karjalan kannaksen liittoon päätettiin liittyä jäseneksi.

10§ Holhouslautakuntaan valittiin jäseneksi neljäksi (4) vuodeksi Yrjö Tuokko Taipaleesta.

11§ Kansallis-osakepankin kassaretiivi-ilainaa uusimaan Käkisalmen konttorin yhdeksi (1) vuodeksi valittiin kunnallislautakunnan esim. Jooseppi Eva.

12§ Joentaan kansakoulun rakennusta varten apua anomaan valtiolta valittiin maanviljelijä Albert Hatakka.

13§ Päätettiin pyytää valioneuvostolta sadanviidenkymmenen (150,000) tuhannen markan suuruinen laina Joentaan kansakoulun rakentamista varten. Lainan anojaksi sekä kunnan puolesta rahojen nostajaksi ja kuittajaksi valittiin kunnallislautakunnan esimies Jooseppi Eva.

14§ Lautamiesten Simo Suden ja August Hämäläisen valitukseen vastaamaan valittiin Heikki Hatakka ja Aatami Hämäläinen Hatakkalasta.

15§ Asutuslautakunnan puheenjohtajan Heikki Peltosen anomus siirrettiin seuraavaan kokoukseen.

16§ Leski Fiina Kautiaisen anomukseen saata vapautus kunnan veroista suostuttiin.

17§ Luettiin korkeimman hallinto-oikeuden päätös joka koski rovasti Sakkisen verovalitusta.

18§ Matti Tuokon anomukseen saada kunnalta laina, että hän voisi matkustaa Helsinkiin silmälääkəriin suostuttiin ehdolla että hän esittää Jooseppi Evalle lääkärin todistuksen.

Kokouksen puolesta
S Laulajainen

Pöytäkirja tarkastettu ja oikeaks havaittu
Aleks Orava

Arvi Ukkonen

Metsäpirtin kunnanvaltuuston kokouksessa

viime lauantaina käsiteltiin seuraavat asiat:

Hyväksyttiin kunnallislautakunnan laatima talousarvio vuodelle 1924, päättyvä 850960 markkaan, josta verotuksen perusteella tulee kannettavaksi 406960 mk. Tähän on otettu Joentaan kansakoulun rakentamista varten 120000 mk, joten kunnan muihin menoihin ei tule kannettavaksi kuin lähes 285000 mk. Viime vuotena kannettiin verotuksella kaikkiaan 399000 mk, joten veroäyrin hinta tulee pysymään jotensakin ennallaan. Tulo- ja omaisuusverolautakuntaan valittiin maanv. Simo Ukkonen Koukunniemestä ja maanv. A. Orava Koselasta.

Luettiin Kieltolakiliiton Viipurin piirin kiertokirje Kieltolakiliittoon liittymisestä ja piirin avustamisesta. Esitys hylättiin.

Samoin hylättiin Viipurin maalaiskunnan esitys kunnallisten kesäkurssien järjestämisestä Viipuriin. Luettiin korkeimman hallinto-oikeuden päätös rovasti J.K. Sakkisen valituksesta, jolla valittaja anoi kunnallisverotuksen vuodelta 1921 kumottavaksi. Korkein hallinto-oikeus oli valituksen hyljännyt ja velvoittanut valittajan suorittamaan kunnan kulu 250 mk.

Mäkitupalaisen leski Serafina Kautiainen vapautettiin suostumasta kunnallisveroa viime vuodelta vähävaraisuuden takia.

Joentaan kansakoulun rakennuslautakunnan puheenjohtaja A. Hatakka valtuutettiin anomaan valtionapua koulun rakennuttamista varten. Saman koulun rakennuttamista varten päätettiin anoa valtiolta 150000 mk laina, jota anomaan valtuutettiin kunnallislautakunnan esimies Jooseppi Eeva. Pienviljelijä Matti Tuokolle päätettiin antaa laina sairashuoneeseen menoa varten.

Käkisalmen Sanomat 18.12.1923

Mies jäänyt puimakoneen alle ja ruhjoutunut hengenvaarallisesti

Viime keskiviikkona kuljettivat maanviljelijä Mikko Peltosen veljekset isompaa lajia puimakonetta Raudun asemalta kotiinsa Metsäpirttiin. Raajun ja Vaskelan kylien välillä sattui reki vierähtämään sille puolelle, jossa yllämainitun veli Juho Peltonen oli ja kaatui kuorma tämän päälle. Noin 15 minuutin kuluttua saatiin kone ylös ja mies pelastetuksi hengissä, mutta oli hän niin heikossa tilassa ettei saa puhua mitään eikä liikuta mitään ruumiinosaa, joten on epätietois-ta, jääkö elämään vai ei.

Maakansa 21.12.1923

Henkilöluettelo

Ahtiainen, Martti, 5, 6
Aleksejeff, A, 14

Brummer, Paavo, 6

Eeva, Aapro, 6
Eeva, Aino, 4
Eeva, J, 3, 7
Eeva, Jooseppi, 1, 3–5, 13, 14, 16, 18
Eeva, Paavo, 6
Eeva, Tobias, 4

Fazer, Karl, 17

Hämäläinen, A, 7
Hämäläinen, Aatami, 18
Hämäläinen, Aug, 1, 2
Hämäläinen, Simo, 2
Hämäläinen, Tahvo, 15
Härkönen, Aino, 6
Haapsaari, Heikki, 14
Haapsaari, Tahvo, 6, 14, 15
Hatakka, Aapro, 2, 14
Hatakka, Abram, 6
Hatakka, Albert, 12, 15, 18
Hatakka, Aleks, 5
Hatakka, Heikki, 6, 18
Hatakka, J, 2
Hatakka, Jalmari, 2, 6, 14, 15
Hynnä, Simo, 14
Hyytiä, Aatami, 14
Hyytiä, Aleks, 5
Hyytiä, Emma, 3
Hyytiä, Helena, 3
Hyytiä, Jaakko, 1, 3, 14

Inkinen, Eino, 3
Inkinen, Juho, 3

Jantunen, A, 17
Jeremejeff, Nikolai, 6, 14, 15
Jortikka, J, 13
Jortikka, Mikko, 6

Käkönen, Salomon, 1, 6, 14, 15
Kallonen, M, 2
Kareinen, Juho, 17
Karonen, Matti, 13
Kauhanen, Jalmari, 12
Kaukinen, Matti, 12
Kautiainen, Serafiina, 18
Kiiski, Martti, 6
Kiiski, Matti, 14
Kiiski, Yrjö, 2
Kivistö, Impi, 3
Koponen, Heikki, 14
Korkka, Juho, 6, 14
Korkka, Kaapre, 14
Korpelainen, Aleks, 14
Korpelainen, Jalmari, 3
Korpelainen, Väinö, 13

Koskinen, H, 12
Koskinen, Heikki, 14
Koskivaara, M, 2, 14
Koskivaara, Matti, 6, 16, 17
Kuoppa, A, 6
Kuoppa, Aapro, 3, 13
Kuoppa, Juho, 3, 14
Kuoppa, Martti, 14
Kuoppa, Onni, 12
Kuparinen, P, 2
Kurikka, Mikko, 15
Kuronen, Matti, 3, 12

Laamanen, Matti, 2
Lamppu, Albert, 12, 13
Lamppu, Jooseppi, 14
Lamppu, Juho, 14
Lamppu, M, 13
Lamppu, Matti, 15
Lamppu, Yrjö, 3
Laulajainen, E, 13
Laulajainen, Heikki, 4, 6, 14
Laulajainen, Ilmari, 13
Laulajainen, S, 1
Laulajainen, Salomon, 6
Laulajainen, Tahvo, 14
Laurila, Vasili, 14
Leimola, Eino, 3, 14
Lemmetti, Tahvo, 14
Leppänen, Heikki, 3
Litmanen, T, 17
Loponen, Heikki, 1, 3, 5, 13
Loponen, Juho, 3
Loponen, Paavo, 3
Lundell, V, 6

Mälläri, Ruudolf, 15
Markström, Edvart, 14
Meskanen, Adam, 5
Myöhänen, Jooseppi, 6
Myöhänen, Simo, 3, 10

Nuija, Toimi, 3
Nuora, Aatami, 15

Onttinen, 15
Orava, A, 1
Orava, Alek, 3
Orava, Aleks, 14
Orava, Alex, 18
Orava, Jooseppi, 5

Paakkinen, Joos, 13
Paakkinen, P, 1, 5
Paksu, Juho, 14
Paksu, Tauno, 3
Paksu, Väinö, 3
Paukku, Jaakko, 14
Paukku, Juho, 14
Paukku, Paavo, 14

Paukku, Tahvo, 14
Paussu, Martti, 6
Pelli, Jussi, 13
Peltonen, Aapro, 14
Peltonen, Anna-Maria, 3
Peltonen, Artturi, 13
Peltonen, H, 2
Peltonen, Heikki, 6, 14, 18
Peltonen, M, 2
Peltonen, Manu, 14
Peltonen, Maria, 3
Peltonen, Martti, 14
Peltonen, Mikko, 2, 5, 12, 15, 18
Peltonen, Tahvo, 2, 17
Piironen, Kristiina, 3
Pitkänen, Juho, 2
Pohjolainen, Kaapre, 4
Polari, Toivo, 3
Poutanen, H, 16
Puikkonen, Heikki, 2
Puikkonen, Mikko, 14
Pulakka, Matti, 14
Pusa, Kaapre, 14

Räikkönen, Erkki, 13
Rastas, Juho, 5
Rauvala, Oskar, 5
Repo, Eetu, 13
Ryypö, Antti, 5

Söder, Aleks, 2
Sakkinen, J K, 1, 12
Sihvo, K A, 1, 3
Sihvo, K. A., 2, 6
Sorvali, Olli, 17
Suikkanen, Tahvo, 15
Susi, Ernesti, 13
Susi, Matti, 4
Susi, Salomon, 4
Susi, Simo, 13, 14
Susi, Vilppo, 4

Tauren, J, 7
Timofejeff, Nikolai, 6
Toiviainen, Tuomas, 4, 12, 15
Toivonen, Nestor, 17
Tuohioja, Eemil, 12
Tuohioja, Emil, 3
Tuokko, Aapro, 6
Tuokko, Aleks, 12, 14
Tuokko, Alex, 1
Tuokko, Heikki, 6
Tuokko, Matti, 18
Tuokko, Mikko, 1
Tuokko, Simo, 12
Tuokko, Yrjö, 18

Ukkonen, Aarne, 13
Ukkonen, Arvi, 2, 5, 6, 12, 14, 15
Ukkonen, Simo, 1, 2, 6, 18

Verkkomäki, Lauri, 3
Viskari, A, 2, 7
Viskari, Aatami, 2, 14
Viskari, Mikko, 14
Viskari, Vilho, 12
Vuorela, V, 3

Metsäpirtin kunnanvaltuuston pöytäkirjat

1923

1923-01-08, 1
1923-02-05, 2
1923-03-13, 3
1923-04-06, 4
1923-04-30, 5
1923-06-02, 6
1923-07-07, 6
1923-07-14, 7
1923-08-11, 12
1923-09-28, 14
1923-11-10, 15
1923-12-15, 17

Laatokkaa koskevat artikkelit

1923

Kalastusolot Vuoksen alajuoksulla sekä läntisellä
Laatokalla, 16

Inkeriläisiä käsittelevät artikkelit

Salakuljetusta ja rajaa koskevat artikkelit

1923

Aikaisemmat murhat ja ryöstöt, 17

Salakuljetus kaakkoisella rajalla loppunut miltei kokonaan, 13